Trăiască 23 August, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist, cea mai mare sărbătoare naţională a poporului romîn!

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 660
Duminică 21 august 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

Lucrările celui de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor

La 18 august, în noua sală a Palatului R.P. Romîne s-a deschis cel de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor. La Congres participă delegaţi ai organizaţiilor U.T.M. din întreaga ţară — tineri muncitori, ţărani muncitori, studenţi, elevi, militari, reprezentînd cei peste 1.900.000 de membri ai Uniunii Tineretului Muncitor.

Intîmpinaţi cu îndelungi aplauze, sosesc în sala Congresului tovarăşii: Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Nicolae Ceauşescu, Alexandru Moghioroş, Leonte Răutu, Mihai Dalea.

In sală mai sînt prezenţi membri ai C.C. al P.M.R., membri ai Guvernului şi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, conducători ai organizaţiilor obşteşti, reprezentanţi ai organizaţiilor de tineret din U.R.S.S., R.S. Cehoslovacă, R.P. Chineză, R.D. Vietnam, Anglia, Cuba, Franţa, Grecia, Irak, Japonia şi alte ţări.

După alegerea prezidiului Congresului, într-o atmosferă solemnă este adus în sală drapelul roşu al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, simbolul devotamentului şi hotărîrii de luptă a utemiştilor pentru triumful cauzei partidului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarăşul Virgil Trofin a prezentat raportul Comitetului Central al U.T.M.

Infăţişînd activitatea Uniunii Tineretului Muncitor în perioada dintre Congresul al II-lea şi Congresul al III-lea al U.T.M., raportul a subliniat condiţiile noi din ce în ce mai bune, în care trăieşte şi munceşte tînăra generaţie a patriei noastre.

La chemarea şi sub conducerea partidului, mobilizaţi de U.T.M., milioane de tineri din uzine, de pe şantiere şi ogoare, din instituţii, şcoli şi facultăţi, pătrunşi de devotamentul faţă de cauza construcţiei socialiste, faţă de regimul democrat-popular, însufleţiţi de dragoste înflăcărată pentru patria lor liberă au luat parte activă la înfăptuirea planurilor economice de stat la lupta pentru construirea socialismului în R.P. Romînă.

Din rîndurile tineretului s-au ridicat mii şi mii de fruntaşi în producţie. Numărul tinerilor inovatori şi raţionalizatori, se arată în raport, depăşeşte 15.000. Luptînd sub lozinca: „Cît mai multe economii pentru înflorirea patriei noastre socialiste", tineretul a economisit, în anul 1959, peste 40.000 tone metal, mii de tone de alte materiale şi a dat ţării economii peste plan în valoare de 250 milioane lei. De asemenea brigăzile de muncă patriotică ale tineretului au adus statului numai în cursul anului 1959, economii de peste 200 milioane lei.

Uniunea Tineretului Muncitor, desfăşurînd o intensă muncă politică şi organizatorică în rîndul tineretului de la sate, a adus o contribuţie însemnată la dezvoltarea şi întărirea sectorului socialist al agriculturii.

Trecînd în revistă perspectivele luminoase care se deschid în faţa întregului popor în lumina documentelor celui de-al III-lea Congres al partidului, raportul subliniază că măreţul program adoptat de partid deschide în faţa întregului tineret un vast cîmp de activitate pentru afirmarea nestăvilită a energiei şi entuziasmului său creator.

Intîmpinat cu vii aplauze, prin care participanţii îşi exprimau dragostea şi devotamentul profund faţă de partid, a luat apoi cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu, membru al Biroului Politic şi secretar al C.C. al P.M.R., care a adus Congresului salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Viaţa pe care au visat-o atîtea generaţii în trecut, se spune în salutul C.C. al P.M.R., pentru care s-au jertfit luptînd, atîţia dintre cei mai buni fii ai poporului nostru, neînfricaţi luptători comunişti şi utecişti, a devenit pentru tineretul nostru de astăzi o realitate vie ca urmare a cuceririlor revoluţionare ale poporului, a construirii socialismului.

La înfăptuirea tuturor victoriilor noastre o contribuţie de nepreţuit au adus-o milioanele de harnici şi entuziaşti tineri şi tinere din ţara noastră în frunte cu organizaţia lor revoluţionară — Uniunea Tineretului Muncitor.

In continuare, în salutul Comitetului Central al P.M.R. se subliniază că în condiţiile noii etape de dezvoltare a ţării noastre, creşte considerabil rolul Uniunii Tineretului Muncitor, ajutorul credincios şi de nădejde al partidului, care are sarcina de a desfăşura o intensă muncă de educare comunistă şi de mobilizare a întregului tineret muncitoresc, ţărănesc şi studios în marea bătălie pornită de poporul muncitor pentru înfăptuirea măreţului program adoptat de partid.

Organizaţiilor U.T.M. le revine totodată sarcina de onoare de a se ocupa necontenit de pregătirea celor mai buni utemişti pentru a deveni demni de a fi primiţi în rîndurile partidului şi de educarea şi formarea de tot mai multe cadre tinere necesare diferitelor sectoare ale activităţii de stat, economice şi obşteşti.

In salutul adresat Congresului se subliniază, de asemenea, sarcina de mare răspundere a organizaţiei U.T.M. de a îmbunătăţi necontenit munca ideologică şi politico-educativă în rîndurile tineretului, de a dezvolta în rîndurile tineretului ataşamentul neţărmurit pentru partid faţă de cauza socialismului şi comunismului, a dragostei înflăcărate faţă de patrie, a sentimentelor nobile ale internaţionalismului proletar, a atitudinii noi socialiste faţă de muncă şi avutul obştesc, a simţului răspunderii faţă de îndatoririle cetăţeneşti, a cinstei şi curajului.

Cînt lui 23 August

Cînd venişi întiia oară-n ţară,
Ne-ai găsit flămînzi şi dezbrăcaţi,
Dar mînia noastră proletară
Tot creştea, din Dunăre-n Carpaţi.

Te-am primit cu inima deschisă
Că purtai pe steag fără-ncetare
Libertatea ce atunci ieşise
Din adîncă, mucedă-nchisoare.

Ca s-ajungi pe plaiurile-aceste
Grele lupte dus-am cu fasciştii,
Am urcat prăpăstiile pe creste
Iar în frunte fost-au comuniştii.

Ţi-aminteşti? Din calea ta fugi
Şarpe verde, cruce-ncîrligată;
Ţi-aminteşti? Atuncea răsări
Soarele, măreţ ca niciodată.

Ţi-aminteşti? Cînd ai sosit la noi
Oamenii au plîns de bucurie.
Cîţiva domni şi-o şleahtă de ciocoi
Te priveau cu neagră duşmănie.

De-atuncea mulţi trecură anii,
(Şaisprezece spune calendarul)
S-au schimbat şi legile şi banii
Şi spre moarte am gonit amarul.

Pus-am ţării temelii de piatră
Ca să-i facem zestre şi mîndrie,
Grîu, oţel şi bucurii să fie
Cum n-au fost pe-aicea niciodată.

In cetăţi de foc şi în uzine
Tot oţelul noi l-am pus să joace
In cuptoare, jocul lui ne place
Dă putere ţării spre mai bine.

Cîtu-i plaiul, micile ogoare
Prinse sînt în holdă înfrăţită
Rîndunica-n zbor e ameţită
Dar nu dă de margine de zare

Ştim, în toate tu trăieşti din plin
Zi de August douăzeci şi trei,
Zi în care noi am pus temei
Altei vieţi şi altui nou destin.

Fie-ţi slava-n veci nepieritoare,
Fie-ţi fruntea pururea senină,
Inima de bucurie plină.
Zi de August, zi nemuritoare.

GEORGE CIUDAN

A 16-a aniversare

LA 23 AUGUST 1944, în condiţiile înaintării vijelioase a Armatei Sovietice care dădea lovituri zdrobitoare hoardelor hitleriste, poporul nostru, în frunte cu Partidul Comunist Romîn, a trecut la insurecţia armată. A doborît dictatura fascistă antonesciană şi a pornit, alături de Uniunea Sovietică şi de celelalte puteri aliate, războiul drept împotriva adevăratului său duşman, Germania hitleristă.

An de an, după această dată, poporul romîn a cucerit victorii după victorii pe calea spre o viaţă din ce în ce mai îmbelşugată şi mai fericită. Condus cu mînă sigură de partidul comuniştilor, el a ajuns să trăiască astăzi — după numai 16 ani de la eliberare — o viaţă la care altădată nici măcar nu îndrăznea să viseze. Stăpîn pe soarta sa, descătuşat din lanţurile robiei burghezo-moşiereşti, el dovedeşte astăzi o imensă forţă creatoare, munceşte cu un avînt deosebit, ştiind că munceşte pentru binele său propriu, pentru viitorul său şi al copiilor săi.

S-a dus şi se va duce o luptă consecventă pentru industrializarea ţării, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru revoluţia culturală. Au crescut continuu forţele de producţie ale ţării, s-au lărgit şi consolidat relaţiile de producţie socialiste în toate ramurile economiei naţionale. Aproape întreaga ţărănime a urmat cu încredere calea arătată de partid — calea agriculturii socialiste. În prezent, cooperativizarea agriculturii este în linii generale înfăptuită.

Ultima clasă exploatatoare — chiaburimea — a fost lichidată, punîndu-se capăt pentru totdeauna exploatării omului de către om în ţara noastră.

Acum, cînd sărbătoreşte cea de-a 16-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist, poporul romîn poate spune cu mîndrie că în ţara sa a fost creată baza economică a socialismului, că a repurtat o măreaţă victorie în lupta pentru făurirea unui viitor tot mai strălucit.

Realizările de pînă acum îl îndreptăţesc să privească cu şi mai mare încredere în viitor. Aşa cum arată Documentele celui de-al III-lea Congres al partidului, în viitorii 6 ani vom obţine noi şi numeroase succese, vom face paşi uriaşi pe drumul către culmile însorite ale comunismului. Potrivit planului economic pe şase ani, poporul romîn va lupta pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, pentru încheierea procesului de făurire a relaţiilor de producţie socialiste în întreaga economie, în vederea desăvîrşirii construcţiei socialismului.

Astfel, în 1965, producţia industrială va fi de cel puţin 2,1 ori mai mare decît cea din 1959. În anul 1975, potrivit programului de dezvoltare a economiei naţionale în perspectivă, producţia industrială globală va fi de 6 ori mai mare decît cea din 1959.

În agricultură, producţia globală agricolă va creşte în 1965 cu 70—80 la sută, asigurînd un belşug de produse agroalimentare pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc la oraşe şi sate. Această sporire considerabilă va fi realizată pe calea dezvoltării intensive şi multilaterale a agriculturii, prin îmbinarea armonioasă a diferitelor ramuri de producţie, ţinînd seama de condiţiile economice şi pedoclimatice. Pînă la sfîrşitul anului 1965, procesul de colectivizare a agriculturii se va încheia, asigurîndu-se astfel una din condiţiile principale necesare pentru realizarea sarcinilor ce stau în faţa agriculturii.

Pe măsura dezvoltării economiei naţionale, va creşte şi nivelul de trai al celor ce muncesc. În 1965, salariul real va creşte cu 40—45 la sută faţă de nivelul din a doua jumătate a anului 1959, prin sporirea salariilor nominale şi reducerea treptată a preţurilor de desfacere la mărfurile de consum. În aceeaşi perioadă, veniturile reale ale ţărănimii vor spori cu circa 40 la sută, în principal prin mărirea însemnată a producţiei agricole şi îndeosebi a producţiei-marfă, cît şi prin valorificarea produselor către stat pe calea contractărilor şi achiziţiilor.

Privind atît cifrele planului de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960—1965, cît şi cifrele programului de dezvoltare a economiei naţionale în perspectivă pe 15 ani, nu poţi să nu tresalţi de bucurie. Pentru dezvoltarea învăţămîntului, aşezămintelor culturale, ocrotirii sănătăţii, cercetărilor ştiinţifice, construcţiilor de locuinţe, precum şi pentru alte acţiuni social-culturale, statul va investi în anii şesenalului aproape de 2 ori mai mult decît în perioada 1954—1959. În afară de investiţii, cheltuielile social-culturale vor creşte continuu, ajungînd în 1965, la o sumă de aproape 20 miliarde lei.

Se vor construi circa 15.000 de săli de clasă, noi spaţii de şcolarizare pentru învăţămîntul superior, noi cămine studenţeşti cu peste 15.000 de locuri noi, aşezăminte de cultură şi artă.

Capacitatea de spitalizare va fi mai mare cu circa 18.000 de paturi, se vor construi circa 100 de policlinici orăşeneşti şi raionale, asigurîndu-se astfel condiţii mult mai bune pentru apărarea sănătăţii poporului.

Se vor obţine rezultate importante în problema construcţiei de locuinţe — de trei ori mai mult decît s-a realizat în ultimii ani. În acest scop, numai statul va aloca circa 13 miliarde lei.

În următorii 10—15 ani se va ajunge ca un locuitor să consume anual 60—70 de kg. de carne, 350—380 de litri lapte şi produse lactate, 35—40 de kg. de zahăr şi produse zaharoase, 3,5—4 perechi de încălţăminte, 50—55 metri pătraţi de textile, ceea ce răspunde nivelului de consum al ţărilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Pînă la sfîrşitul aceleeaşi perioade, toate satele vor fi electrificate. Prin dezvoltarea construcţiilor de locuinţe, a investiţiilor culturale şi sanitare, prin electrificarea şi dotarea satelor cu instalaţii necesare uşurării muncii şi creşterii confortului, viaţa oamenilor muncii de la sate se va ridica la un nivel din ce în ce mai înalt, apropiind satele noastre de condiţiile de viaţă din oraşe.

Plin de încredere în forţele sale, în viitorul din ce în ce mai strălucit spre care îl conduce partidul, poporul nostru sărbătoreşte astăzi cea de-a 16-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist, muncind cu avînt, pentru a duce la îndeplinire sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. El e conştient că numai în strînsă prietenie şi colaborare cu marele popor sovietic şi cu celelalte popoare din ţările socialiste va putea să-şi apere cuceririle obţinute şi să meargă spre noi victorii. De aceea, el va lupta cu hotărîre pentru întărirea şi mai departe a unităţii de nezdruncinat dintre ţările socialiste, pentru colaborarea cu toate ţările iubitoare de pace, pentru coexistenţă paşnică între state.

Un nou succes strălucit al savanţilor sovietici

A fost lansată a doua navă cosmică

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: In conformitate cu planurile de cercetare a spaţiului cosmic, la 19 august 1960 în Uniunea Sovietică a fost lansată cea de-a doua navă cosmică pe o orbită de satelit al Pămîntului. Scopul principal al lansării îl constituie studierea în continuare a unor sisteme care să asigure condiţii normale de viaţă pentru om, precum şi securitatea zborului lui şi a înapoierii pe Pămînt.

Cabina, care este dotată cu toate cele necesare viitorului zbor al omului, adăposteşte animale de experienţă, inclusiv doi cîini cu numele de „Strelka" şi „Belka".

In cursul zborului navei-satelit vor fi efectuate diverse experienţe medico-biologice şi va fi înfăptuit un program de cercetări ştiinţifice asupra spaţiului cosmic.

Cea de-a doua navă-satelit sovietică s-a plasat pe o orbită cvasicirculară la o altitudine de aproximativ 320 km.

Perioada iniţială de revoluţie a navei-satelit este de 90'36", înclinarea orbitei ei faţă de planul ecuatorului este de 65 grade. GREUTATEA NAVEI-SATELIT FARA ULTIMA TREAPTA A RACHETEI PURTATOARE ESTE DE 4.600 KG.

Pe bordul navei-satelit s-au instalat un radioemiţător „Signal" care lucrează pe frecvenţa de 19,995 Mhz, aparatajul radiotelemetric necesar transmiterii pe Pămînt a informaţiilor cu privire la starea

(Continuare în pag. 4-a)

IN CINSTEA MARII SARBATORI

Prind viaţă sarcinile trasate de Congres

În aceste zile însorite de august, la Crevedia, nu departe de Bucureşti, prinde viaţă unul din obiectivele Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

Combinatul avicol complex ce se construieşte la G.A.S. Crevedia va produce anual, cu începere din 1961, circa 11.000.000 de ouă şi aproape un milion şi jumătate de pui.

În combinat vor lucra muncitori cu o calificare profesională înaltă, capabili să folosească tehnica cea mai avansată. Datorită gradului înalt de mecanizare, 16.000 de pui vor fi îngrijiţi de un singur muncitor. Pentru îngrijirea a 5.000 de găini va fi deajuns un singur om.

În anii şesenalului în gospodăriile agricole de stat se vor mai construi numeroase combinate avicole complexe. Patru din acestea se vor construi în 1961 în regiunile Hunedoara, Stalin, Timişoara şi Bucureşti.

Succese ale S. M. T.-urilor

Intensificînd întrecerea socialistă în cinstea celei de-a 16-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist mecanizatorii din S.M.T.-uri au dobîndit importante succese în munca lor. Volumul lucrărilor efectuate în actuala campanie de vară este cu 669.031 hantri mai mare decît în aceeaşi perioadă a anului trecut.

Creşterea volumului de lucrări se datoreşte în bună măsură şi organizării muncii în două schimburi. În ultima decadă au lucrat peste 3.200 de tractoare în schimburi de zi şi noapte. În perioada care urmează numărul tractoarelor care vor lucra în două schimburi va spori pînă la peste 5.300 de tractoare.

Fruntaşi în executarea lucrărilor din campanie s-au situat mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunilor Constanţa, Ploeşti, Galaţi şi Timişoara. Cele mai mari realizări în îndeplinirea planului de producţie le-au dobîndit S.M.T.-urile Mihai Viteazu şi Cogealac din regiunea Constanţa, Episcopia Bihorului, regiunea Oradea, Griviţa, regiunea Bucureşti, Pechea, regiunea Galaţi, Felnac, regiunea Timişoara.

Organizîndu-şi mai bine munca, îngrijindu-şi temeinic tractoarele şi maşinile agricole respective şi folosind la maximum timpul bun de lucru, mecanizatorii din brigăzile conduse de şefii de brigadă Muncaci Alexandru de la S.M.T. Episcopia Bihorului, Munteanu Gh. de la S.M.T. Casimcea (Constanţa), Răducanu Ştefan de la S.M.T. Urziceni şi Cenan Emanoil, de la S.M.T. Gătaia (Timişoara) şi-au realizat planul de producţie în proporţie de 111-149 la sută. Între două şi două planuri şi jumătate pe campanie au făcut tractoriştii Crişan Aurel, de la S.M.T. Alba Iulia, Vijiilă Teodor de la S.M.T. Dăeni (Constanţa), Cişmaşu Moise de la S.M.T. Freidorf şi Chiriac Gheorghe de la S.M.T. Sihlea (Ploeşti).

L. ION

In aceste zile pe ogoarele gospodăriilor de stat din regiunea Bucureşti

În aceste zile munca mecanizatorilor este tot mai avîntată. Noi şi noi realizări se înscriu în graficul de urmărire a întrecerii socialiste din cadrul gospodăriilor agricole de stat.

Lucrînd cu entuziasm în întîmpinarea zilei de 23 August, mecanizatorii din numeroase gospodării agricole de stat din regiunea Bucureşti au terminat arăturile adînci de vară sau mai au cîteva zeci de ha de arat. Printre acestea se numără gospodăriile de stat Peretu, Netezeşti, Moara Nouă, Măineasa şi altele. Pînă la 17 august, mecanizatorii gospodăriei agricole de stat „Partizanul"-Dragalina, bunăoară, au executat arături adînci de vară pe o suprafaţă de 2.254 de ha, iar cei din G.A.S. Olteniţa au realizat planul de arături în proporţie de 83 la sută, efectuînd 1.049 de ha de arături de bună calitate.

În vederea terminării arăturilor adînci de vară în timp şi condiţii optime, în majoritatea gospodăriilor s-a organizat schimbul II la o bună parte din tractoare. În acest fel se foloseşte raţional întreaga capacitate de lucru a tractoarelor. Mai mult de o treime din arăturile executate de către gospodăriile agricole de stat din regiunea Bucureşti este realizată de către tractoriştii din schimbul II.

Paralel cu executarea arăturilor adînci de vară în gospodării se lucrează din plin la însilozări. Pînă la 17 august în cadrul gospodăriilor de stat din regiune s-au însilozat aproape 51.000 de tone de diferite nutreţuri. Mari cantităţi de furaje au însilozat gospodăriile Dragalina, Căzăneşti şi Dîlga.

Au livrat statului grîu peste plan

Gospodăriile de stat situate în regiunile sudice ale ţării întîmpină ziua de 23 August cu acţiunea de recoltare şi livrare a grîului încheiată. Trusturile regionale Gostat Bucureşti, Constanţa şi Galaţi au depăşit planul producţiei marfă la grîu cu peste 11 la sută, livrînd zeci de tone de grîu peste plan. Numai Trustul Gostat Bucureşti a livrat peste plan mai mult de 25.000 de tone.

Venituri mari din contractări

Una din puternicele unităţi agricole cooperatiste din regiunea Constanţa este şi gospodăria colectivă „Secerătorul" din comuna Topalu. Sursa de venituri? Dezvoltarea multilaterală, valorificarea produselor pe bază de contract. In anul acesta, de exemplu, colectiviştii din Topalu au încheiat contracte cu statul pentru însemnate cantităţi de produse agro-alimentare. Pînă de curînd, colectiviştii au predat statului următoarele: 165.000 l. lapte de oaie şi de vacă, 16.000 kg lînă, 555.000 kg cereale, 400.000 kg plante tehnice şi industriale etc. După cum se vede, colectiviştii din Topalu întîmpină ziua de 23 August şi cu realizări importante în domeniul îndeplinirii obligaţiilor contractuale pe care şi le-au asumat faţă de stat.

1944 — 23 AUGUST — 1960

Bilanţ şi PERSPECTIVE

Spre producţii tot mai mari

Prof. univ. Bucur Şchiopu
adjunct al ministrului Agriculturii

ANUL ACESTA, gospodăriile agricole de stat şi-au încheiat campania de recoltare din vară cu mari succese. Producţia medie de grîu, orz etc. a fost cea mai mare din întreaga dezvoltare a gospodăriilor agricole de stat. Nu puţine au fost unităţile care au obţinut producţii de 4.000—5.000 şi chiar peste 6000 kg grîu la hectar. Este semnificativ, spre pildă, faptul că numărul gospodăriilor agricole de stat care au obţinut peste 2000 kg grîu la hectar a crescut de la 29 în 1958, la 148 în 1959 şi la circa 250 în 1960. Suprafeţele de pe care sau obţinut asemenea recolte au crescut de la 15.000 de ha. în 1958, la aproape 100.000 în 1959 şi la peste 200.000 ha în 1960.

Experienţa ne-a arătat că aplicarea unei agrotehnici superioare, în mod diferenţiat în funcţie de condiţiile pedo-climatice concrete, folosirea îngrăşămintelor pe scară largă şi a seminţelor de mare productivitate, asigurarea unei densităţi optime de plante, executarea tuturor lucrărilor la timpul cel mai potrivit, sînt factorii hotărîtori de creştere a producţiei agricole.

In trecut ţara noastră era cunoscută printre ţările care aveau cea mai scăzută producţie la hectar; astfel, faţă de media Europei, noi recoltam la cerealele păioase cu circa 300 kg mai puţin, iar faţă de vecinii noştri cu 100—150 kg. Pe baza politicii de transformare socialistă a agriculturii noastre dusă de partid, toate racilele care în trecut frînau creşterea producţiei agricole au fost lichidate. Gospodăriile agricole de stat şi colective obţin producţii continuu sporite. Faţă de media anilor 1936-1940, în anii 1956-1960 producţia medie de grîu la hectar este cu circa 50 la sută mai mare!

Reprezentînd forma cea mai înaltă de organizare socialistă a agriculturii noastre, gospodăriile agricole de stat au primit sarcina din partea partidului de a produce în anii următori 2500 kg. grîu la hectar.

Elanul oamenilor muncii din aceste unităţi, dezvoltarea continuă a bazei lor tehnico-materiale de producţie, sprijinul acordat de partid şi guvern, experienţa fruntaşilor în producţie ne îndreptăţesc convingerea că această sarcină va fi împlinită şi depăşită.

În sprijinul producţiei

Prof. dr. Ilie Popovici
membru corespondent al Academiei R.P.R., director al Institutului de patologie şi igienă animală

INSTITUTUL de patologie şi igienă animală este o creaţie a regimului nostru democrat popular. Înfiinţat în 1949, el s-a dezvoltat continuu cuprinzînd astăzi 3 secţii ştiinţifice, 3 laboratoare, 3 staţiuni experimentale şi o bază experimentală proprie.

Munca rodnică a lucrătorilor Institutului nostru este oglindită în cele peste 80 de rezultate obţinute în probleme ale ştiinţei veterinare. Prepararea de noi vaccinuri cu eficacitate ridicată pentru prevenirea unor maladii ca turbarea, febra aftoasă, introducerea în practică a brichetelor furajere cu fenotiazină pentru combaterea bronhopneomoniei la oi, sînt numai cîteva din aceste rezultate.

În scopul reducerii simţitoare a pierderilor la animale, munca de cercetare a lucrătorilor noştri se va axa în viitor îndeosebi pe combaterea bolilor de reproducţie la taurine şi porcine, a bolilor la tineretul animal şi a altor maladii cu etiologie necunoscută.

Se dezvoltă continuu baza tehnico-materială a agriculturii

Prof. univ. ing. Stoian Petrescu
Secretar General al Departamentului GOSTAT

IN TIMPUL orînduirii burghezo-moşiereşti nivelul de dezvoltare a agriculturii Romîniei era dintre cele mai scăzute. In ceea ce priveşte mecanizarea agriculturii ne situam pe penultimul loc în Europa. De altfel, teoreticienii şi ideologii burghezo-moşierimii afirmau că noi nici nu avem nevoie de tractoare ori maşini agricole cîtă vreme ţăranul romîn este cea mai ieftină maşină, pe care în plus nici n-ai nevoie să o repari.

Eliberarea patriei noastre a făcut cu putinţă lichidarea acestei înapoieri de veacuri. Fidel învăţăturii marxist-leniniste, Partidul Muncitoresc Romîn, prin politica sa, a sprijinit şi îndrumat industrializarea ţării, iar pe această bază, dezvoltarea neîncetată a mecanizării agriculturii noastre. Dacă în 1938 nu aveam nici o fabrică specializată în producerea de utilaj agricol şi importam în proporţie de peste 90% toate maşinile şi întreg echipamentul agricol, astăzi avem aproape 20 de mari fabrici şi uzine specializate în producţia de tractoare şi maşini agricole. Tractorul nostru UTOS este preţuit pe piaţa externă, fiind deosebit de căutat şi cerut.

Dacă astăzi lucrează în agricultură circa 45.000 tractoare, peste 12.000 combine pentru cereale păioase, la sfîrşitul şesenalului vor lucra circa 100.000 tractoare, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 combine de cereale păioase, peste 8000 de combine pentru porumb etc.

Aşa cum se arată în Directivele celui de la III-lea Congres al partidului, înzestrarea tehnică şi folosirea raţională a maşinilor, folosirea în mai mare măsură a îngrăşămintelor, executarea lucrărilor agrotehnice de bună calitate, în termene mai scurte şi în perioade optime, vor asigura creşterea producţiei agricole, a productivităţii muncii şi reducerea costurilor de producţie.

Rezultate bune

Dr. Virgil Gligor
directorul Institutului de Cercetări Zootehnice

DACĂ IN TRECUT 1.500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată era socotită o producţie bună, astăzi în condiţiile noi create de regimul nostru de democraţie populară, nu ne mai mulţumim nici cu o producţie de 3.000 de litri.

Multe gospodării de stat, printre care Popeşti-Leordeni, Grabăţ şi altele, obţin în prezent producţii medii de peste 4.000 litri lapte pe cap de vacă. Producţii asemănătoare, şi chiar mai mari, realizează în prezent şi staţiunile experimentale ale Institutului nostru. Bunăoară, la staţiunea zootehnică Palas, s-a obţinut de la rasa roşie dobrogeană în medie peste 4.760 litri lapte cu recordul de 7.641 litri dat de vaca Fira. La staţiunea zootehnică Slobozia s-a realizat la rasa bălţată romînească, peste 4.400 litri de lapte, cu recordul de 10.326 litri dat de vaca Dumbrava.

În creşterea oilor, datorită aplicării metodelor înaintate gospodăriile de stat Cobadin, Valea lui Mihai, şi altele au obţinut în acest an producţii medii de aproape 8 şi chiar peste 8 kg. de lînă fină. În fruntea acestora se situează staţiunile experimentale zootehnice Palas şi Ruşeţu care deţin în prezent recordul la lînă la rasa merinos de Palas şi ţigaie.

Pentru sporirea producţiei de carne de porc, în ultimii ani cercetările făcute au dus la formarea unui nou tip de porc de carne, care este net superior raselor locale, atît ca productivitate, cît şi ca adaptare la condiţiile de mediu din cîmpia Bărăganului.

Pe viitor lucrătorii din Institutul nostru îşi vor spori eforturile pentru rezolvarea unor probleme noi cerute de practică ca de pildă, extinderea însămînţărilor artificiale, stabulaţia liberă a taurinelor, elaborarea metodicii pentru selecţia animalelor pe baza descendenţei şi a controlului producţiei etc.

Protecţia solului, sarcină importantă

Ing. Gh. Timariu
director general în Ministerul Agriculturii

Ca urmare a gospodăririi neraţionale a solului, în regimul burghezo-moşieresc suprafeţe de milioane de hectare au fost expuse eroziunii, iar peste 800.000 hectare scoase complet din producţia agricolă. Cu totul alta este situaţia astăzi, cînd protecţiei solului şi combaterii eroziunii li se acordă o importanţă deosebit de mare. In regimul democrat-popular protecţia solului a devenit o problemă de stat. Pînă în prezent s-au scos de sub influenţa negativă a eroziunii cca. 831.000 ha., toate lucrările solului (aratul, semănatul etc.) executîndu-se după curbele de nivel. De asemenea mai mult de 20.000 ha de terenuri slab productive şi neproductive s-au amenajat şi plantat cu vie şi pomi, peste 50.000 ha păşuni erodate au fost ameliorate şi s-au efectuat plantaţii de protecţie a cîmpului şi culturilor pe 10.000 ha. La toate aceste acţiuni o contribuţie importantă au adus masele largi de oameni ai muncii, mobilizaţi de organizaţiile de partid şi de sfaturile populare.

Ce se va face în viitor?

Traducînd în viaţă grandiosul program de dezvoltare a economiei naţionale, în perioada 1960—1965 oamenii muncii din agricultură vor aplica măsuri de prevenire a eroziunii solului pe o suprafaţă de 4.650.000 ha., din care aplicarea măsurilor complexe de stăvilire a eroziunii solului prevăzute în proiectele de organizare a teritoriului pe o suprafaţă de 1.200.000 ha. De asemenea se vor amenaja peste 200.000 ha. de terenuri în pantă erodate, în vederea plantării acestora cu vie şi pomi şi se vor ameliora peste 350.000 ha. păşuni erodate.

Zi de August două-ş-trei...

Frunzuliţă fir trifoi
Rău am dus-o sub ciocoi,
Cînd vărsam rîu de sudoare
Pe-nstrăinate ogoare
Şi n-aveam pită pe masă
Şi ţoale pe pat în casă,
Că stăpînul ne-ndurat
Mă tocmia pe viaţă-argat,
Mă bătea şi mă-njura
Şi vatra rece-mi lăsa,
Iar primarul şi jandaru'
Îmi luau din ogradă caru'
Îmi luau boii de la jug
Şi oticul de la plug
Şi-mi lăsau copiii-n casă
Cu faţa de jale arsă

Frunză verde mărgărit
Zi senină-a răsărit
Şi-a adus la noi în ţară
Soarele de primăvară,
Zi de August două-ş-trei
Ce-a pus vieţii nou temei.
Şi-a venit partidul nostru
Şi-a urzit dreptăţii rostul,
Ne-a dat îndemn să muncim
Pe tarla să ne-nfrăţim,
Să fie rodul bogat
Şi traiul îndestulat
Şi zilele luminoase
Să ne-aducă spor în case.

Cules de GEORGE BREAZU în comuna Leordeni, regiunea Piteşti.

Scumpă zi de libertate

Frunză verde foi de tei
August, August 23
Tu ne-ai scos din anii grei
Şi-ai adus în scumpa ţară
Lumină şi primăvară
Ştergînd viaţa de ocară.
Frunză verde foi rotate
Scumpă zi de libertate
Ne duseşi ţara departe,
Către stele, către soare,
Către culmi înfloritoare,
Zi de August, însorit
Poporul te-a făurit
Cu partidul său iubit
Şi-ajutor din Răsărit
Iar de cînd tu ai venit
Viaţă nouă am clădit
Ca să crească holda mare
Am smuls spinii din ogoare,
Şi ca rodul să-l sporim
Noi în colectiv muncim.

Iar frunzuţă de răchită
Rîde ţara mea iubită
Că e gata primenită
Pentru marea sărbătoare
A 16-a aniversare

Culeasă de N. MIRON din regiunea Piteşti.

Cîntă ciocîrlia

Floare albastră de cicoare,
Cîntă ciocîrlia-n soare
Cînd se lasă obosită
Pe tarlaua înfrăţită
De tractoare răscolită
Nu mai găseşte răzorul
Unde i-a fost cuibuşorul.
— Ciocîrlie, surioară,
Inima să nu te doară
Că răzorul am tăiat
Şi cuibul ţi l-am stricat.
Vei găsi tu alt locşor
Pentru cuib şi puişori,
Urcă-te mai bine-n zare
Spune lumii muncitoare
C-avem mare sărbătoare
Că băgarăm azi tractori
Şi ne unirăm ogorul
In mîndră gospodărie
Viaţa plină să ne fie
De belşug şi bucurie.

Cules de CORNEL STĂNCIULESCU comuna Talpa-Ogrăzile, regiunea Bucureşti.

La început, cînd au auzit că în R. P. Romînă se vor fabrica tractoare, imperialiştii au rîs neîncrezători. Dar faptele le-au răsturnat socotelile, le-au îngheţat pe buze surîsul. La uzinele de tractoare din Oraşul Stalin, s-au fabricat în fiecare an mii şi mii de tractoare de diferite tipuri, culminînd cu modernul U.T.O.S.-27, pe care-l vedeţi în fotografie. Aceasta constituie încă una din marile biruinţe ale industriei socialiste romîneşti.

Alături, înfruntînd greul luptelor

E greu să cuprinzi în cuvinte numeroasele fapte de vitejie, dovezile de adîncă încredere şi prietenie pe care şi le-au arătat ostaşii romîni şi sovietici luptînd alături, umăr la umăr, împotriva hoardelor fasciste.

Aceste flori ale prieteniei au încolţit sub focul necruţător al tunurilor, în clănţănitul mitralierelor, în iureşul luptelor. Colectivistul Simion Cristea, membru în consiliul de conducere al gospodăriei colective „Viaţă Nouă" din satul Romîneşti, regiunea Ploeşti, astăzi în preajma vîrstei de 50 de ani, îţi poate povesti multe întîmplări de pe front, cu toate că peste unele amănunte s-a aşternut colbul uitării. Din cele ce am memorat atunci am aşternut pe hîrtie această întîmplare.

Zilele insurecţiei armate l-au găsit cu unitatea în preajma Capitalei. Primele ciocniri cu fasciştii le-a dat la Băneasa, cînd alături de alte unităţi şi de gărzile muncitoreşti au respins atacul prin care hitleriştii vroiau să intre în Bucureşti.

A urmat apoi drumul spre front, urmărirea trupelor fasciste în retragere.

— I-am mai întîlnit pe hitlerişti care fugiseră în dezordine abia în Ardeal, povesteşte Simion Cristea. Pe la jumătatea lui septembrie ajunsesem pe malul Mureşului, la Oarda. A fost o bătălie grea, sîngeroasă. Nemţii avuseseră timp să se întărească pe poziţii. Ocupaseră poziţii bune, camuflaseră şi adăpostiseră bine tunurile şi celălalt armament greu. Fiindcă vroiau să întîrzie cu orice preţ înaintarea noastră şi a armatelor sovietice au concentrat aici forţe puternice.

Nici nu se lumina bine de ziuă şi tunurile lor începeau să tragă asupra noastră. Trăgeau aşa ceasuri întregi de era un vuiet asurzitor. Trăgeam şi noi cu toate gurile de foc de se cutremura pămîntul din temelii şi huia toată valea Mureşului. Totuşi nu am putut aproape 2 săptămîni de zile să trecem Mureşul.

Fiind sus, pe deal, bine întăriţi, fasciştii ne-au respins toate atacurile prin care încercam să forţăm trecerea, să facem un cap de pod. Au căzut mulţi ostaşi de-ai noştri aici de se înroşea apa Mureşului. Dar pierderile le-am răzbunat. Într-o noapte, din spatele poziţiilor noastre a început un vuiet înfricoşător pentru fascişti. Erau katiuşele. La adăpostul focului lor necruţător am înaintat şi am alungat pe inamic, provocîndu-i multe pierderi grele.

Aşa am simţit pentru prima dată ajutorul şi sprijinul frăţesc al ostaşilor sovietici. Şi nu îl voi uita niciodată. Apoi, în celelalte lupte ne-am cunoscut mai îndeaproape, ne-am împrietenit la popasuri, căutam să vorbim de-ale noastre cu cei care erau ţărani colhoznici.

Aşa am luptat alături înfruntînd greul luptelor, potrivnicia toamnei şi a iernei pînă în împrejurimile Pragăi, unde ne-a găsit vestea încheierii păcii, vestea victoriei.

L. C.

Comuna Cîrja de-a lungul anilor

Trecutul şi prezentul comunei Cîrja din raionul Murgeni se aseamănă în multe privinţe cu trecutul şi prezentul oricărei aşezări rurale din ţara noastră.

1938. Peste 150 de copii trebuie să înveţe carte în două cămăruţe mici şi întunecoase. N-au loc cu toţii, n-au nici încălţăminte să poată merge la şcoală. Ca atare mulţi dintre ei trebuie să rămînă neştiutori de carte. Malaria şi tifosul fac zeci de victime. Asistenţa medicală e inexistentă.

23 August 1944. Vestea ieşirii Romîniei din războiul antisovietic ajunge la Cîrja. Ţăranii muncitori se bucură. Moşierii sînt neliniştiţi. Cum o să rămînă cu pămîntul? se întreabă ei.

Martie 1945. A trecut doar o săptămînă de la alungarea de la putere a guvernului reacţionar Rădescu. Ţăranii din Cîrja au primit şi ei pămînt. Bucuria le e nespus de mare.

Martie 1952. Treizeci şi cinci de familii de ţărani muncitori din Cîrja îşi unesc îngustele fîşii de pămînt şi vitele de muncă în gospodăria colectivă.

Martie 1955. Colectiviştii Stratulat Ivonciu, Costică Grecu, Enache Avghenie şi alţii şi-au făcut case noi, Toader Stratulat a făcut fetei o nuntă cum nu s-a mai pomenit în sat. Mulţi colectivişti şi-au cumpărat mobilă nouă, biciclete şi aparate de radio.

Noiembrie 1957. Intreaga comună este colectivizată. Cele 685 de familii din Cîrja au sărbătorit cu mult entuziasm acest eveniment de mare însemnătate în viaţa lor şi a comunei lor.

Mai 1958. Se construieşte mult în Cîrja. Peste o sută de familii s-au mutat în case noi. În mijlocul satului a fost înălţată o clădire mare şi albă. E căminul cultural. Are sală de spectacole, bibliotecă şi tot ce trebuie pentru o bogată viaţă culturală.

Septembrie 1958. Astăzi oamenii din sat şi-au amintit de cele două cămăruţe mici şi întunecoase: şcoala de altădată. Şi-au amintit cu prilejul inaugurării unei şcoli noi şi spaţioase. De notat că în comună s-a amenajat şi un dispensar.

Ianuarie 1959. Preşedintele gospodăriei colective prezintă darea de seamă anuală. Vorbeşte despre sporirea averii obşteşti. A crescut mult averea gospodăriei colective: 370 de bovine, din care 100 sînt vaci de lapte, 1.000 de oi, 270 de porci, 2.000 de păsări, stupi de albine. Colectiviştii au ridicat numeroase construcţii. Fondul de bază al gospodăriei trece de 1,5 milioane.

7 Noiembrie 1959. Seara, pe uliţe şi în case, a fost aprinsă lumina electrică. Aşa au cinstit ei — prin electrificarea satului — Ziua Marii Revoluţii care a deschis tuturor oamenilor muncii din lume drumul spre bunăstare şi lumină.

August 1960. Colectiviştii se află în plină luptă pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului. Au făcut un plan pe şase ani privind dezvoltarea gospodăriei şi un plan de perspectivă.

ION GHEORGHIU

VÎRSTA LOR

DEPARTE, pe pămîntul cehoslovac, la poalele munţilor Tatra, sub zalele pădurii, pionieri emoţionaţi împodobesc adesea cu flori lespezile de marmoră la căpătîiul cărora îşi dorm somnul de veci ostaşi romîni. La chemarea partidului ei au luat arma în mînă pentru alungarea şi zdrobirea definitivă a năpîrcilor fasciste.

Acolo, în munţii Tatra, a căzut eroic şi tatăl lui Stîrcu Aurel. Fiul nu şi-a văzut tatăl niciodată, nu a mai apucat să îl vadă, să-i simtă braţele vînjoase de ţăran, barba lui aspră, să priceapă dragostea şi cuvîntul mîngîietor de părinte.

Au trecut de atunci ani în şir. Aurel, copilul orfan a crescut drept, cinstit, e un tînăr însufleţit de năzuinţe frumoase. In anii burgheziei ar fi fost un orfan în plus, destinat mizeriei şi umilinţelor. In anii noştri el a crescut ocrotit de grija partidului şi poporului. Acum acest băietan suplu, cu păr blond şi ochi albaştri luminoşi ca limpezimea unui iezer, este elev în ultimul an la Centrul şcolar agricol din Călăraşi. Vara viitoare va fi mecanizator, va urca pe tractor şi combină, îşi va realiza primele năzuinţi.

Il întreb ce îşi mai doreşte în viaţă.

Se luminează la faţă cînd aude întrebarea, se înroşeşte, poate de bucuria gîndului, a visului la care rîvneşte. „Dacă voi merita, aş vrea ca peste cîţiva ani să merg la şcoala de maiştri, să învăţ mai departe. Mie îmi plac maşinile, să le conduc şi mai ales să le repar. Imi place să citesc cărţi de ştiinţă şi tehnică, mult de tot. Dacă voi ajunge să urmez mai departe nu voi face de ruşine pe cei ce mă vor trimite să învăţ".

A DOUA BIOGRAFIE, la fel de emoţionantă mi-o istoriseşte colegul lui, Păduche Ştefan. Chiar după nume întrezăreşti că tînărul cu statură atletică, cu care stam de vorbă nu este fecior de moşieri şi nici de chiaburani. Poartă un nume de obidă, pe care l-a primit cine ştie ce străbun de-al lui, sărac şi dispreţuit ca şi porecla, devenită mai tîrziu nume.

Ştefan şi-a pierdut tatăl cînd avea numai doi ani. Anii cumpliţi ai foametei l-au mînat din părţile Rădăuţilor în Banat. Era copil neştiutor. Cînd s-a făcut mai mare se ţinea după tractoriştii de la staţiunea ICAR Mărculeşti, şi-i ruga să-l ia şi pe el pe tractor. Apoi a devenit mai pretenţios: „Lasă-mă şi pe mine, nene, să-l conduc". Rîdeau tractoriştii, puştani şi ei, şi-l lăsau să conducă cîţiva metri. Aşa se născuse o pasiune; mai în glumă, mai în serios. Acum Ştefan e în ultimul an, la mecanizare.

Il întreb ce-i place mai mult din cele ce învaţă în şcoală. Imi răspunde fără şovăială: „Electricitatea, strungăria şi sudura".

— Şi boxul, adaugă zîmbind maistrul Dumitru Nicolae cu care lucrează la reparaţia unui UTOS. Dar şi cartea. Are note numai de 8, 9 şi 10.

Foarte bun la învăţătură, foarte bun şi în sport. Anul acesta Ştefan a ocupat locul trei pe ţară la categoria semi-grea, în campionatul republican de box al juniorilor.

Sub soarele luminos al lui August, visul de a deveni mecanic i s-a îndeplinit. Dar Ştefan nu se mulţumeşte cu atît; de la anul vrea să urmeze şi liceul seral. Apoi cîte perspective nu i se deschid.

IN GOSPODARIA DIDACTICA a şcolii lucrează aproape numai elevi. In clasă au ascultat atenţi lecţiile, aici îşi însuşesc deprinderile, prind toate detaliile muncii pe care au îndrăgit-o.

La arături, îi cunosc pe elevii Călărăşanu Ştefan şi Garabedian Alexandru, feciori de colectivişti din raionul Adamclisi. In urma lor grăpează arătura Frăţilă Vasile, tot coleg de an. Cît priveşte lucrările ce le fac sînt excelente. Unităţile care îi vor angaja în anul viitor pot fi convinse că vor avea în ei mecanizatori pricepuţi, talentaţi, îndrăgostiţi de meserie.

La şcoală, se lucrează de zor la însilozări. Şcoala va primi un lot de 30 de vaci din rasa Roşie de stepă şi elevii le pregătesc, prevăzători furajele. Intr-una din gropile de siloz cîţiva elevi şi eleve împrăştie cu furcile nutreţul aruncat de tocătoare.

— Cînd eşti născut, Coroşanule? întreb eu.

— In septembrie 1944, tovarăşe.

— Dar tu Radu Ioan, Toma Petre, Iorgu Nicolae, Duţu Paraschiva, voi cei doi gemeni Pîrvu?

— In 1944, tovarăşe.

Răspund parcă într-un glas şi rîd mîndri, ca de un lucru pe care îl ştiu numai ei şi se bucură.

Dar iată că mi se pune şi o întrebare:

— Noi nu sîntem generaţia lui 23 August cei care ne-am născut în anul 1943, tovarăşe reporter?

M-au întrebat Manea Laurenţiu, fruntaş la învăţătură în şcoală, Stanciu Maria, Taclit Gh. şi alţii.

I-am privit cu dragoste pe toţi şi le-am înlăturat nedumerirea.

— Şi voi sînteţi generaţia lui 23 August. Să fiţi mîndri şi fericiţi că aţi crescut în anii victorioşi ai socialismului. Să fiţi recunoscători partidului şi poporului, celor care v-au dăruit viaţa fericită, liberă şi minunată, pe care o trăiţi.

★

M-AM INTILNIT în acea zi în Bărăgan cu generaţia lui 23 August. Muncea cu avînt, cu dăruire, cu sufletul înălţat spre năzuinţe curate, tinereşti, cu ochii plini de lumina viitorului.

LUCIAN CURSARU

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ „STEAUA ROŞIE" MĂDĂRAŞ

Priviţi numeroasele construcţii din fotografia de faţă. Ele au fost înălţate în ultimii ani prin munca unită a membrilor gospodăriei colective „Steaua Roşie" din comuna Mădăraş, regiunea Oradea. Pe aceste locuri unde azi se înalţă magazii mari de cereale, grajduri pentru animale, remize pentru maşini, altădată era cîmp deschis.

1944 — 23 AUGUST — 1960

Pretutindeni ajunge grija de părinte a partidului

Pe oamenii care muncesc la G.A.S. Pietroiu i-am cunoscut cu peste zece ani în urmă, pe vremea cînd trestia, papurişul şi rogozul acopereau marile întinderi de teren dintre Borcea şi Dunăre. L-am văzut în acel timp pe tov. Dumitru Gh. Dumitru — atunci ca şi azi director al gospodăriei — mergînd călare pe lîngă „Kirovurile" şi „Stalineţele" care pentru prima oară desţeleneau „balta". In faţă, era o mare de fum, ardeau trestiile; din urmă, veneau uruind maşinile. Prin muncă îndîrjită, de pionierat, suprafaţa cultivată a gospodăriei a crescut an de an ajungînd astăzi la 7.000 de ha.

In 1950, ca şi în 1952 de altfel, pe malul drept al Borcei, nopţile se mai lăsau negre ca de catran. Muncitorii se adunau obosiţi în singura clădire mai răsărită, o cabană de lemn. In dreapta era un dormitor. In stînga, despărţit printr-un perete de furnir, colţul roşu — cîteva mese de şah, un aparat de radio. La secţii — nu fusese încă trasă reţeaua electrică.

Am străbătut de curînd secţiile din „Baltă" ale gospodăriei Pietroiu-Gîldău, Jegălia, Şocariciu. Pe vaste tarlale, porumb, orez, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, legume. In complexe zootehnice zeci de mii de animale, zeci de mii de păsări.

In ultimii zece ani, între Dunăre şi Borcea s-a construit enorm de mult: castele de apă, grupuri sociale, un cinematograf, băi, cluburi cu biblioteci, apartamente pentru muncitori, cantine, plus alte zeci şi zeci de clădiri destinate producţiei.

Oamenii care altă dată locuiau în cocioabe luminate de lămpi cu gaz, au azi la dispoziţie apartamente confortabile, spaţioase. Au la dispoziţie telefon, televizor, cinema, băi, lumină electrică, cu un cuvînt confort în adevăratul înţeles al cuvîntului.

Este o plăcere să treci azi pe înserate, către sediul gospodăriei de stat Pietroiu. Dincolo, peste apa Borcei, sbucnesc deodată sute de lumini. Se aprind luminile şi dincoace, în şirul de case noi, înconjurate de peluze de flori, şi de iarbă. De peste tot, se revarsă melodiile aparatelor de radio. Iar la debarcader, acostează flotila de şalupe a gospodăriei.

S-au schimbat mult şi oamenii. Staţi numai de vorbă cu ciobanul Apolzan Andrei — cel care mi-a arătat cu mîndrie o sarică cu cusături alese dăruită de ciobanii din Kazahstan cînd a vizitat acum cîţiva ani Uniunea Sovietică — sau cu fostul mecanic Dumitru Gh. Dimitriu, directorul gospodăriei. Fiecare dintre ei este eroul principal al unei cărţi de succes.

Ce ştia ciobanul de acum unsprezece ani sau fostul mecanic de noţiuni ca: hozrasciot, rentabilitate, indici de utilizare a agregatelor, asolamente, albumină digestibilă şi altele? Să-i vedeţi azi cu cîtă pricepere folosesc aceşti termeni, cu cîtă uşurinţă relatează tovarăşul Dumitru modul cum sînt exploatate cele peste 90 de tractoare şi peste 60 de combine ale gospodăriei, cum au fost irigate anul acesta 1.700 de ha, ce producţii dau cele aproape 20.000 de oi şi 14.000 păsări ale gospodăriei, cum sînt îngrijite miile de vaci şi porci.

Iar cei care produc grîul şi porumbul, laptele, carnea sau lîna, oamenii din „baltă" — vechea denumire a locului s-a păstrat — duc o viaţă fericită. Că nu-i loc sau colţ din ţară pînă la care să nu ajungă grija de părinte a partidului.

I. ALEXANDRU

In anii regimului democrat-popular satele patriei au cunoscut şi cunosc o înflorire deosebită. An de an au fost electrificate şi radioficate zeci şi sute de sate şi comune. În fotografie: un aspect de la lucrările de extindere a reţelei de electrificare ce se desfăşoară în comuna Pogoanele, regiunea Ploeşti.

Tineret harnic, tineret fericit

Şi la gospodăria agricolă colectivă „Viaţă Nouă"-Arad, regiunea Timişoara, ca în atîtea sute şi sute de gospodării colective din ţară, se pot vedea mărturii ale traiului înstărit al oamenilor. Cei mai mulţi dintre colectivişti vin la lucru pe biciclete.

MUNCĂ ÎNFRĂŢITĂ

Esîmbătă, 13 august 1960. La sediul gospodăriei colective din Vulcan, regiunea Stalin, nimeni. În amurgul ce-şi plecase geana peste sat, am desluşit bătaia ritmică a unei batoze, ce străbătea ca o chemare. Am pornit într-acolo. Se înoptase de-abinelea. Pe uliţe, ca şi în casele oamenilor, s-au aprins becurile electrice. Se văd venind trei oameni: preşedintele colectivei, inginerul şi secretarul organizaţiei de partid. Cîteva minute mai tîrziu, ne aflam la sediul gospodăriei, în biroul preşedintelui.

În ceasurile acelea tîrzii, discutam despre înfăptuirile colectiviştilor, din aceste locuri, unde înainte vreme oamenii trăiau în sărăcie şi vrajbă.

Maghiarul Peteö Alexandru, sasul Hermansteter Gheorghe, romînul Tintea Ion erau săraci. Ei n-aveau de împărţit decît nevoile şi lipsurile cu care parcă se înfrăţiseră pînă dincolo de moarte. Cu toate acestea ei erau îndemnaţi pe ascuns de chiaburii satului să se urască de moarte. Dar între ei, chiaburii, indiferent de erau saşi, romîni sau maghiari, se aveau ca fraţii. Vrajba însă o semănau între cei săraci. Dar astea toate au apus. Acum în gospodăria colectivă din Vulcan muncesc frăţeşte, romîni, saşi şi maghiari, făurindu-şi un trai din ce în ce mai bun. În ultimii ani, ei au înfăptuit laolaltă atîtea lucruri minunate, la care, pe vremea exploatării nici nu puteau visa măcar.

Gospodăria colectivă „I. C. Frimu" e milionară. Fondul de bază va depăşi anul acesta suma de 4.000.000 lei, iar valoarea zilei-muncă va ajunge la 40 de lei. Construcţiile au răsărit una după alta de sub mîinile iscusiţilor constructori, conduşi de meşterul Hermansteter Gheorghe: un grajd pentru 130 de capete de bovine, un saivan pentru 1.000 de oi, o puiernită şi în fine, încă două grajduri pentru 400 capete tineret bovin, care sînt aproape gata.

Brigadierul zootehnic Peteö Alexandru se mîndreşte cu producţia de la cele 165 de vaci pe care le are în grija sa. Pînă acum s-a realizat aproape 2.000 de litri pe cap de vacă, şi e sigur că pînă la sfîrşitul anului se va depăşi 3.000 de litri. Dar nici Ţintea Gheorghe, brigadierul de la cultura mare nu s-a lăsat mai prejos. Brigada pe care o conduce şi care a terminat prima treieratul grîului a obţinut o producţie de 2.300 kg grîu la ha.

Numele tovarăşilor Hermansteter, Peteö şi Ţintea despre care am pomenit sînt trecute pe lista fruntaşilor, unul alături de celălalt. Un romîn, un sas şi un maghiar. E şi acest fapt un simbol al înfrăţirii poporului romîn cu naţionalităţile conlocuitoare. Exemple asemănătoare se pot da multe: crescătoarea de pui Ilze Ludwig, comunistul Stoica Alexandru, care muncesc cu aceeaşi dragoste, pentru ca gospodăria colectivă să înflorească, să devină mai puternică, iar ei toţi deopotrivă romîni, saşi şi maghiari să trăiască în belşug şi prietenie. Colectiviştii îşi construiesc case, îşi cumpără mobilă, se bucură împreună de belşug şi civilizaţie.

La Vulcan, fireşte, s-au construit case şi mai înainte, chiar dintre cele mai frumoase, dar ele nu erau ale oamenilor care munceau, ci aparţineau fabricantului Maşuth Matei, chiaburului Iohan Heinrich sau cîrciumarului Neagu Ioan. Sătenii îşi ridicau case modeste, retrase în fundul curţii, parcă să nu le vadă nimeni. Acum însă, cele 116 locuinţe noi ridicate de colectivişti sînt mari, frumoase, din zid acoperite cu ţiglă, de ţi-e mai mare dragul să le priveşti. Multe — 45 la număr — au fost racordate la reţeaua de apă curentă. Femeile colectiviştilor au aragaze, maşini de cusut, bărbaţii posedă cîteva sute de biciclete, iar numărul celor care şi-au procurat motociclete e în continuă creştere.

Preşedintele colectivei care mă însoţea, n-a uitat să-mi spună:

— Astăzi vecinii se vizitează între ei, indiferent de naţionalitate Ura a dispărut pentru totdeauna.

NU INTOTDEAUNA A FOST AŞA

Duminică dimineaţa în faţa noului cămin cultural un grup de tineri făceau ultimele pregătiri: fetele îşi aranjau frumoasele costume naţionale, orchestra făcea o ultimă repetiţie. Toţi aşteptau camionul gospodăriei să-i ducă la Ghimbav unde urma să aibă loc concursul cultural-sportiv, la care luau parte mai multe comune. Vor ieşi oare primii? După zelul cu care s-au pregătit, ei erau siguri că vor ocupa unul din primele locuri. Grupul artiştilor se compunea din săsoaice blonde ca: Frişer Siladi, Ţimerman Eda, dansatoare graţioase ca Fulea Maria, Ciobanu Ana alături de tinerii Pradt Werner, Mănişor Niculae..

Mă uitam la aceşti tineri veseli, plini de viaţă, care cresc şi învaţă laolaltă, înfrăţiţi. Şi mă gîndeam că nu întîmplător în ultimii ani, ofiţerul stării civile a înregistrat tot mai multe căsătorii între romîni, saşi, maghiari: Sincă Alexandru cu Tschuri Ecaterina, Calboreanu Niculae cu Bosch Ani... Şi aceasta e o dovadă că ura sădită de secole între poporul romîn şi naţionalităţile conlocuitoare s-a stins ca urmare a politicii înţelepte a partidului. Acum oamenii aceştia sînt legaţi prin muncă, prin gînduri şi sentimente de stimă şi respect reciproc, prin dorinţa de a fi mereu în frunte în munca de zi cu zi.

DANA CIGUSIEVICI

Dovezi ale bunăstării

Despre creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate vorbeşte şi faptul că de la an la an sporeşte volumul de mărfuri desfăcute la sate. În 1959, de pildă, s-au vîndut cu peste 32 la sută mai multe mărfuri faţă de anul 1955. Între altele, cooperativele au desfăcut anul trecut faţă de 1958 cu 24 la sută mai multe confecţii, cu 42 la sută mai multă încălţăminte, cu 27 la sută mai multă mobilă, cu 15.000 tone mai mult superfosfat, cu 42.000 m.c. cherestea etc.

În primul semestru al anului 1960, unităţile cooperaţiei de consum au vîndut mărfuri în valoare de 6.010.000.000 lei, faţă de 5.157.000.000 lei în perioada corespunzătoare a anului trecut. În acest an, potrivit cerinţelor, se vor desface prin cooperativele de consum din satele ţării noastre cu 23 la sută mai multe confecţii ca în 1959, cu 18 la sută mai mult zahăr, cu 30 la sută mai mult ciment, cu 25 la sută mai multă mobilă etc.

Nu sînt oare şi acestea dovezi ale bunăstării ţărănimii noastre muncitoare?

MUNCIM, ÎNVĂŢĂM, ne bucurăm DE VIAŢĂ

EROU AL MUNCII SOCIALISTE ŞI DEPUTAT ÎN MAREA ADUNARE NAŢIONALĂ

Fotoliul, stiloul şi microfonul n-au fost în trecut atribute ale muncitorilor. Bineînţeles că de la această realitate n-a făcut excepţie nici Constantin Adochiţei, Erou al Muncii Socialiste şi deputat în Marea Adunare Naţională.

Unde să fi stat el în vreun fotoliu pe vremea aceea, sau unde să fi folosit stiloul? Administratorul fermei Trestian, unde slugărea, ştia numai să-l strige: „Hai, mînă boii, văcarule!".

L-am văzut în ultimii ani pe tov. Constantin Adochiţei la multe consfătuiri, congrese şi sezţiuni de referate agricole. I-am urmărit privirea, încordarea cu care îşi nota cu migală cele auzite. Mîna lui învăţată cu uneltele de grajd, mînuieşte acum tot atît de bine stiloul. L-am şi ascultat vorbind. Are în glas un accent de sfătoşenie, ca al omului care a trecut prin multe în viaţa lui, cunoaşte multe şi poate da altora un sfat înţelept.

L-am întrebat de curînd, întîlnindu-l la Consfătuirea Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole, ce noutăţi s-au mai ivit la G.A.S. Coţuşca din regiunea Suceava, unde conduce o brigadă.

„Mai nimic, mi-a răspuns. Ne facem datoria ca de obicei".

Cînd a luat cuvîntul însă, am aflat că acel modest „mai nimic" coincidea de fapt cu dobîndirea unor succese de la care ar putea lua pildă multe gospodării de stat. In 1959, G.A.S. Coţuşca (şi aici trebuie spus că de munca la ferma de vaci răspunde maistrul crescător Adochiţei) a obţinut cîte 3.811 litri lapte şi un beneficiu de cîte 1.112 lei de la fiecare vacă furajată. In primele şapte luni ale anului acesta, brigada condusă de tov. Adochiţei a depăşit planul de producţie cu 44.019 litri de lapte, realizînd deja 3.064 litri de lapte pe cap de vacă furajată şi creînd astfel premiza ca pînă la sfîrşitul anului să fie îndeplinit angajamentul de 4.000 de litri.

— Dar sarcinile ce-ţi revin ca deputat în Marea Adunare Naţională, cînd le rezolvi? — l-am întrebat pe tov. Adochiţei.

— Imi găsesc timp şi pentru ele.

In legătură cu aceasta mi-a relatat o întîmplare nu lipsită de semnificaţia ei: sculptorul Octav Iliescu, laureat al premiului de stat, l-a propus să-i pozeze pentru un bust. Bineînţeles, la Bucureşti. Tov. Adochiţei l-a promis. Se străduia să rînduiască în aşa fel treburile încît să-şi găsească „locuşorul de timp" necesar pentru această deplasare. Dar n-a fost chip.

— M-am făcut de ruşine — îmi spune tov. Adochiţei. Ori de cîte ori am vrut să plec, s-au ivit diferite probleme obşteşti în cele 12 comune de care răspund ca deputat în Marea Adunare Naţională. Uite, la Coţuşca, a fost nevoie să ridicăm un nou magazin universal al cooperativei. La Crasnaleuca, construim un nou cămin cultural şi o maternitate...".

— Dar bustul? l-am întrebat.

— E gata de mult. Dar a venit tov. Octav Iliescu la noi, la Coţuşca.

E oare tov. Adochiţei unul dintre puţinii care au urcat o asemenea uriaşă scară? Nicidecum. Unul dintre cei mulţi, cărora ziua de 23 August le-a descătuşat şi frunţile şi puterile creatoare.

AL. RAICU

Vă poftesc la Peştera...

Cu 16 ani în urmă eram slugă. Viaţa mea de atunci: muncă pe spete, flămînzeală, zdrenţe în loc de îmbrăcăminte, înjurături şi bătaie cînd îndrăzneam să crîcnesc.

Prin 1949 am intrat cioban la gospodăria de stat Mircea Vodă. După doi ani, organizaţia de partid şi conducerea gospodăriei m-au trimis la Slatina, la o şcoală zootehnică. Am urmat apoi şi un curs de specializare la Bucureşti, revenind în gospodărie ca muncitor calificat. Gospodăria mi-a încredinţat o sarcină de răspundere: conducerea brigăzii îngrijitorilor de porci. În producţie obţin rezultate bune: pe primele 7 luni ale anului acesta, de exemplu, am depăşit cu mult sarcina de plan la purcei şi creşterea porcilor în greutate. Pe măsura rezultatelor în producţie ne este cîştigul. Eu primesc un salariu lunar de 1.200 de lei. La acesta se adaugă premiile. De curînd am primit pentru depăşiri de plan un premiu de 3.200 de lei.

Îmi pare rău că nu am fotografii ale cocioabelor în care dormeam pe cînd eram slugă să le arăt tovarăşilor mei mai tineri. Azi, locuiesc cu soţia şi cei doi copii într-un apartament nou, construit de gospodărie. Avem două camere, bucătărie, cămară, toate cu lumină electrică. Nu de mult mi-am cumpărat mobilă nouă.

Seara, după orele de muncă, muncitorii gospodăriei şi familiile lor se adună la club. Ascultăm muzică, jucăm şah, pregătim programele brigăzii artistice de agitaţie, citim literatură beletristică şi de specialitate.

Şi, deşi nu mai sînt prea tînăr, de la toamnă mă înscriu la şcoala medie din comună. Vreau să-mi iau neapărat examenul de maturitate.

C-TIN IEFTIMIE

brigadier în sectorul zootehnic al G.A.S. Peştera, regiunea Constanţa

Aspect de la noul complex de îngrăşăminte azotoase din cadrul Combinatului chimic din Făgăraş.

PENTRU RECOLTE MARI DE GRÎU ÎN 1961 PRIN APLICAREA AGROTEHNICII ÎNAINTATE

Datorită dezvoltării în ritm impetuos a industriei noastre socialiste — cu pivotul ei industria constructoare de maşini — agricultura a fost şi continuă să fie înzestrată cu un tot mai mare număr de tractoare şi maşini agricole, fapt ce permite mecanizarea pe scară largă a lucrărilor. Totodată extinderea acţiunii de chimizare a agriculturii contribuie la crearea celor mai prielnice condiţii pentru creşterea continuă a producţiei vegetale, în scopul realizării în cel mai scurt timp posibil a unui belşug de produse agroalimentare.

Congresul al III-lea al partidului a pus în faţa oamenilor muncii din agricultură sarcina principală de a spori considerabil producţia de cereale — îndeosebi cea de grîu şi porumb. Pînă în anul 1965 va trebui ca în condiţii climatice normale să producem 5.000.000-5.400.000 tone de grîu, realizîndu-se o recoltă medie de circa 1.800 kg. la hectar pe întreaga agricultură şi de circa 2.500 kg. la hectar în gospodăriile agricole de stat.

Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, întărirea bazei ei tehnico-materiale, sporirea cantităţilor de îngrăşăminte, extinderea în producţie a soiurilor productive de grîu, creşterea numărului de cadre de specialitate, sprijinul acordat de ştiinţa agricolă în sfîrşit, experienţa dobîndită de oamenii muncii de pe ogoare — toate acestea sînt condiţii care îngăduie ca producţia de grîu să fie mărită an de an.

În ultimii ani, datorită folosirii multilaterale a mijloacelor mecanizate, a îngrăşămintelor chimice şi organice, a generalizării în producţie a soiurilor de grîu cu productivitatea ridicată şi a executării lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic, s-au obţinut producţii ce dovedesc că există posibilităţi ca recolta la hectar să fie cu mult sporită. In 1959 de exemplu 148 de gospodării de stat situate în diferite regiuni ale ţării au realizat pe o suprafaţă de 100.000 de hectare în medie 2.000-3.000 de kg. grîu la hectar.

În acest an, producţia de grîu la hectar a înregistrat o creştere şi mai mare. Numeroase gospodării de stat — între care Dragalina şi Mînăstirea, regiunea Bucureşti, Teremia Mare, regiunea Timişoara, Dunărea, regiunea Galaţi, Ioşia, regiunea Oradea au recoltat în medie la hectar peste 3000 kg. grîu pe întreaga suprafaţă cultivată. De asemenea, numeroase gospodării colective ca cele din Arţari-Bucureşti, Cerăt-Craiova, au obţinut recolte de grîu între 2.400-2.900 kg. la hectar.

Aceste producţii bune au putut fi dobîndite datorită aplicării cu grijă şi la timp a metodelor agrotehnice înaintate.

Mai sînt însă multe gospodării de stat şi gospodării colective care deşi au avut în anul agricol 1959-1960 condiţii de climă şi de sol favorabile culturii grîului şi au cultivat soiuri cu productivitate ridicată, au obţinut recolte cu mult sub posibilităţile lor. De exemplu, gospodăria agricolă de stat Vinga a obţinut anul acesta o producţie de grîu mai mică cu 1125 kg faţă de G.A.S. Aradul Nou care avînd aceleaşi condiţii de climă, sol şi dotare tehnică a obţinut 3.732 kg grîu la hectar. De asemenea, în vreme ce la G.A.S. Grabăţ, regiunea Timişoara, de pe 1.368 hectare s-au obţinut în medie 2.905 kg. grîu la hectar, la G.A.S. Semlac, unde au existat condiţii asemănătoare s-au realizat de pe 1.033 hectare numai 1.579 kg. grîu la hectar. Aceste diferenţe de recoltă se datoresc faptului că în unităţi ca G.A.S. Frumuşica sau G.A.S. Semlac nu au fost aplicate recomandările consfătuirii din anul trecut cu privire la cultura grîului. Însămînţatul acestei plante s-a făcut în arătură superficială, bolovănoasă, nediscuită, netăvălugită, nu s-au aplicat în mod diferenţiat îngrăşămintele organice şi minerale sub arătura de bază în funcţie de starea de fertilitate a solului şi de cerinţele soiului respectiv, semănatul a fost întîrziat peste epoca optimă, nu s-a asigurat densitatea optimă a plantelor la hectar etc.

În scopul generalizării experienţei valoroase în cultura grîului, Ministerul Agriculturii, la indicaţiile C. C. al P.M.R. şi guvernului, a organizat de curînd o consfătuire cu privire la stabilirea celor mai bune metode agrotehnice şi a celor mai valoroase soiuri de grîu de toamnă pentru diferitele zone pedoclimatice din ţară şi pentru pregătirea în cele mai bune condiţii a însămînţării grîului de toamnă în acest an.

La această consfătuire care s-a ţinut între 11—12 august 1960, pe baza referatelor şi a discuţiilor purtate precum şi a exemplelor fruntaşilor în producţie s-a arătat în primul rînd cît de mare însemnătate prezintă extinderea în cultură a unor soiuri de grîu de toamnă cu productivitate ridicată.

Analiza rezultatelor experimentale şi de producţie din ultimii 3 ani obţinute de institutele şi staţiunile experimentale agricole, gospodăriile agricole de stat şi centrele de stat pentru încercarea soiurilor şi a însuşirii lor de calitate a scos în evidenţă superioritatea unor soiuri de grîu de toamnă care au depăşit în mod remarcabil şi constant producţia soiurilor raionate. Unele din aceste soiuri de grîu sînt soiuri intensive cu o mare capacitate de a valorifica condiţiile de fertilitate ridicate, au sistemul radicular bogat şi profund dezvoltat, sînt mai timpurii, mai rezistente la secetă, la boli, dar sînt mai ales rezistente la cădere şi deci se pot recolta mecanizat. Avînd în vedere aceste calităţi, conducerile unităţilor agricole socialiste, inginerii şi tehnicienii agronomi sînt chemaţi să dea cea mai mare atenţie extinderii în cultură a soiurilor noi, ţinînd seama de condiţiile naturale din fiecare unitate.

Consfătuirea a mai subliniat că folosirea îngrăşămintelor constituie la rîndu-i o condiţie de bază pentru sporirea recoltelor. Soiurile de grîu de toamnă recomandate a fi extinse în cultură s-au dovedit bune valorificatoare a terenurilor fertilizate, răsplătind cu sporuri importante de producţie îngrăşămintele ce le sînt administrate. Inainte de toate este necesar a se acorda toată atenţia folosirii gunoiului de grajd şi altor îngrăşăminte organice de care gospodăriile agricole socialiste dispun în cantităţi suficiente.

Aşa cum au arătat recomandările consfătuirii, la grîu gunoiul de grajd se va folosi în cantitate de 20—30 de tone la hectar încorporat sub arătură adîncă. Gunoiul de grajd în cantitate de 20 tone la hectar în amestec cu 200 kg. azotat de amoniu şi 400 kg. superfosfat la hectar dă şi mai însemnate sporuri de producţie pe toate tipurile de sol din ţara noastră.

Îngrăşămintele minerale la grîu trebuie să fie aplicate diferenţiat, în raport cu tipul de sol, planta premergătoare şi soiul cultivat. Atît îngrăşămintele naturale care trebuie folosite pe scară largă şi la grîu — cît şi cele chimice, e bine să fie aplicate o dată cu arătura de bază, întrucît în acest fel rădăcina grîului în căutarea hranei, va pătrunde acolo unde este umiditate şi unde se dezvoltă microorganismele.

Pe baza rezultatelor obţinute, la consfătuire s-a arătat totodată cît de mare importanţă prezintă aplicarea raţională a lucrărilor de pregătire a terenului, în scopul realizării unor recolte bogate. Lucrarea de bază a constituie arătura adîncă făcută vara cît mai devreme.

Pe solurile cu textură lutoasă şi luto-nisipoasă (cernoziomuri castanii, ciocolatii, levigate) se recomandă aratul la adîncimea de 28-30 cm. Pe solurile cu textură argiloasă sau luto-argiloasă (podzoluri, brun roşcate de pădure podzolite, cernoziomuri propriu-zise, aluviuni şi altele) se recomandă aratul mai adînc la 30—40 cm.

Aratul se va face obligatoriu cu plugul în agregat cu grapa stelată. Aceasta din urmă îndeasă solul la suprafaţă, micşorează golurile cu aer şi stratul arat şi sfărîmă bulgării scoşi de plug.

Se va putea face o bună arătură cu cheltuială minimă de energie şi combustibil numai dacă aceasta se execută la conţinutul optim de umiditate, cînd pămîntul se revarsă pe cormană, în bulgări mici.

În condiţiile climatice ale ţării noastre, solul conţine suficientă umiditate care să permită executarea unei bune arături adînci şi de calitate, îndată după recoltarea plantelor ce părăsesc terenul devreme.

Arătura trebuie să fie menţinută ca ogor negru prin discuiri şi grăpări, iar înainte de semănat să fie pregătit patul germinativ prin discuire, mobilizîndu-se solul pînă la adîncimea la care se îngroapă seminţele.

Întrucît întîrzierea arăturii de vară scade în mare măsură recolta de grîu, se impune ca în aceste zile lucrarea respectivă să fie grăbită cu toate forţele.

Trebuie avut în vedere că şi în acest an suprafeţele importante cu grîu de toamnă vor fi însămînţate după porumb.

După porumbul de siloz şi mai ales după porumbul pentru masă verde intervalul de timp pînă la însămînţarea grîului este destul de lung (40—80 de zile); aceasta permite, după ce în prealabil s-au răspîndit îngrăşăminte, să se facă în mod diferenţiat o arătură adîncă ca şi după plantele care părăsesc devreme terenul. Aratul se va face cu plugul în agregat cu grapa stelată.

După porumbul cultivat pentru boabe intervalul de timp de la recoltare şi pînă la epoca optimă de semănat a grîului de toamnă **este scurt.** În acest interval de timp trebuie să executăm lucrările de pregătire a solului cu deosebită grijă, pentru a asigura seminţelor de grîu un pat germinativ mărunţit, afînat, umed, în care seminţele să răsară repede şi uniform. Experienţa şi practica au arătat că după porumbul cultivat pentru boabe este necesar să se facă o arătură la 20—30 cm. în funcţie de timpul de recoltare şi de gradul de umiditate al solului: **arătura va fi cu atît mai adîncă cu cît recoltatul se face mai devreme şi solurile sînt mai grele.**

Atît după recoltarea porumbului pentru boabe, cît şi celui pentru furaj, înainte de a se ara, este necesar să se execute o discuire pentru mărunţirea resturilor vegetale. În felul acesta, la arătură, resturile vegetale se îngroapă uniform, fără să rămînă în urmă goluri cu aer care sînt dăunătoare grîului în timpul iernii.

După arătură, dacă s-au scos bulgări, se trece cu discuitorul şi cu tăvălugul inelar greu, iar după semănat se trece din nou cu tăvălugul.

Folosirea tăvălugului inelar greu trebuie generalizată pentru semănatul grîului. Această lucrare asigură răsărirea rapidă şi uniformă, o bună dezvoltare a plantelor în toamnă şi o bună iernare.

Sporirea recoltei de grîu este hotărîtă în mare măsură şi de respectarea cu stricteţe a epocii de semănat. Grînele semănate în afara epocii optime — prea devreme sau prea tîrziu — duc la pierderi de recoltă de 400—1.200 kg. boabe la hectar. Stabilirea epocii este în funcţie de zona pedoclimatică, de planta premergătoare, de soiul raionat şi de mersul vremii din toamna respectivă. În stabilirea epocii optime trebuie să avem în vedere condiţiile climatice, în special temperatura şi regimul pluviometric din toamna respectivă.

In general, în diferite zone ale ţării semănatul grîului poate începe cînd temperatura medie a aerului şi în sol a scăzut sub 15 grade Celsius şi se menţine constantă mai multe zile. Însămînţatul grîului este în funcţie de umiditatea stratului de sol la care îngropăm seminţele. În zona de stepă şi silvostepă se va însămînţa spre sfîrşitul lunii septembrie şi pînă la jumătatea lunii octombrie. În zona de pădure, grîul se va însămînţa în cursul lunii septembrie şi cel mai tîrziu în primele zile ale lunii octombrie.

În vederea combaterii bolilor, seminţele de grîu trebuie să fie tratate în mod obligatoriu cu produse antimălurice în doze de 200 grame la 100 kg. seminţe. Pentru combaterea gîndacului ghebos şi a viermilor sîrmă se recomandă tratarea seminţei cu Aldrin 20 la sută pulbere în doze de 200 grame la 100 kg. sămînţă. Pe terenurile puternic infestate de gîndacul ghebos şi viermii sîrmă se recomandă tratarea solului înainte de însămînţare cu Hexatox 3 la sută în cantitate de 30—40 kg. la ha. Pulberile insecticide se încorporează în sol prin discuire.

În timpul vegetaţiei, culturile trebuie plivite de buruieni, iar după înspicat este obligatoriu purificarea lanurilor de alte cereale (secară, orz).

Discuţiile purtate în cadrul acestei consfătuiri de la Bucureşti ca şi în cadrul consfătuirilor care au loc în aceste zile la regiuni au arătat că pentru aplicarea complexului de măsuri agrotehnice necesare culturii grîului este necesară o cunoaştere aprofundată a condiţiilor naturale din fiecare unitate agricolă socialistă, a diferitelor soiuri de grîu etc. Inginerii şi tehnicienii agronomi, specialiştii din agricultură, au datoria să îndrume şi să-i sprijine cu consecvenţă pe oamenii muncii de pe ogoare, spre a obţine în anul 1961 o recoltă de grîu mai mare şi cu un preţ de cost şi mai mic ca în acest an. De pe acum, este necesar a se munci în aşa fel încît în acest an pregătirile şi semănatul grîului să se execute mai bine decît în oricare alt an.

Îmbunătăţind permanent metodele de cultivare a grîului, oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre vor reuşi să obţină recolte tot mai bogate la această preţioasă cultură contribuind astfel la crearea unui belşug de produse agricole necesare întregului nostru popor muncitor.

O înfrîngere a duşmanilor dezarmării

Manevrele întreprinse de S.U.A. şi aliaţii lor din N.A.T.O. de a-şi camufla planurile agresive prin convocarea Comisiei O.N.U. pentru dezarmare au suferit un eşec. La 18 august, în şedinţa de închidere, Comisia O.N.U. pentru dezarmare din care fac parte toate cele 82 de state membre ale O.N.U. a adoptat în unanimitate o rezoluţie prin care recomandă celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. să examineze cu seriozitate problema dezarmării. Comisia recomandă, de asemenea, ca, dată fiind urgenţa acestei probleme, să se continue eforturile în vederea reluării cît mai grabnice a tratativelor internaţionale pentru rezolvarea constructivă a problemei dezarmării generale şi totale sub un control internaţional eficient.

S.U.A. şi sprijinitorii lor îşi făcuseră socoteala că în cadrul Comisiei O.N.U. vor izbuti să arunce asupra ţărilor socialiste vina pentru insuccesul tratativelor de la Geneva din comitetul celor zece state. Statele Unite şi aliaţii lor sperau, de asemenea, că folosindu-se de Comisia O.N.U. pentru dezarmare, vor împiedica discutarea temeinică a problemei dezarmării la apropiata sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Cercurilor agresive care se situează cu încăpăţînare pe poziţia continuării cursei înarmărilor le este teamă ca problema dezarmării, a izbăvirii omenirii de primejdia unui război, să fie supusă dezbaterii celui mai înalt for internaţional.

In cadrul Sesiunii Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, cercurile agresive nu şi-au atins însă scopul. Sesiunea s-a întors de fapt împotriva acelora care au insistat ca să fie convocată, împotriva Statelor Unite şi a aliaţilor lor din N.A.T.O.

Prin rezoluţia adoptată de Comisia O.N.U. pentru dezarmare, cauza păcii are de cîştigat. Dar, aşa cum a arătat şeful delegaţiei sovietice, V. V. Kuzneţov, în cuvîntarea prin care şi-a motivat votul în cadrul comisiei, rezoluţia nu recunoaşte importanţa pe care ar avea-o participarea la lucrările sesiunii O.N.U. a şefilor de state sau a şefilor de guverne, deşi această idee se bucură de sprijinul multor delegaţi. V. V. Kuzneţov şi-a exprimat speranţa că toţi membrii Organizaţiei Naţiunilor Unite vor examina cu toată seriozitatea şi răspunderea problema dezarmării şi că vor fi reprezentaţi de şefii de state sau şefii de guverne. E o speranţă care coincide pe deplin cu dorinţa popoarelor. Problema dezarmării generale şi totale, a izbăvirii omenirii de povara grea a înarmărilor şi de pericolul războiului, interesează în cel mai înalt grad toate popoarele lumii. De aceea ea trebuie discutată cu toată seriozitatea şi răspunderea de factorii cei mai autorizaţi şi competenţi ai ţărilor.

A fost lansată a doua navă cosmică

(Urmare din pag. 1-a)

animalelor de experienţă şi la funcţionarea tuturor sistemelor instalate la bordul satelitului.

NAVA-SATELIT ESTE PREVAZUTA CU UN SISTEM DE RADIOTELEVIZIUNE PENTRU OBSERVAŢII ASUPRA COMPORTARII ANIMALELOR.

DUPA CUM REIESE DIN DATELE PRELIMINARE, TOATE SISTEMELE INSTALATE LA BORDUL NAVEI-SATELIT FUNCŢIONEAZA NORMAL.

Indicăm mai jos unele din punctele în regiunea cărora trece nava-satelit (ora Moscovei):

Roma — ora 14,49; Moscova — 14,55; Tokio — 15,12; Paris — 16,22; Leningrad — 16,28; Şanhai — 16,44; Hanoi — 18,18.

Au fost obţinute primele imagini prin sistemul de televiziune

- Aparatura instalată pe navă continuă să funcţioneze normal
- Animalele au suportat satisfăcător perioada pînă la plasarea navei-satelit pe orbită

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit datelor obţinute în urma prelucrării preliminare a informaţiilor telemetrice transmise de pe bordul navei-satelit, aparatura instalată pe navă funcţionează normal. Emiţătorul „Signal" instalat pe bordul satelitului, emite semnale care sînt înregistrate cu precizie de numeroase puncte de recepţie de pe pămînt.

Presiunea şi temperatura aerului în cabină, compoziţia şi umiditatea lui se menţin în limitele normelor stabilite. In decursul întregului zbor temperatura aerului în cabină a fost de aproximativ 20 grade Celsius, iar presiunea — de 760 mm.

Datele telemetrice privind parametrii fiziologici, care caracterizează starea animalelor, au demonstrat că acestea au suportat satisfăcător perioada de lansare şi de plasare a navei-satelit pe orbită.

Inainte de lansare pulsul cîinelui „Strelka" era 90, frecvenţa respiraţiei — 60. In timpul plasării navei-satelit pe orbită, pulsul a ajuns pînă la 160, iar frecvenţa respiraţiei pînă la 125. După o oră şi jumătate de zbor pulsul a fost 65, iar frecvenţa respiraţiei — 24. Pulsul cîinelui „Belka" era înainte de lansare 75 iar frecvenţa respiraţiei — 24. In timpul plasării navei pe orbită pulsul a ajuns pînă la 150, iar frecvenţa respiraţiei — pînă la 240. După o oră şi jumătate de zbor, pulsul a fost 72 iar frecvenţa respiraţiei — 12.

Datele obţinute demonstrează că în timpul zborului pe orbită, în condiţiile imponderabilităţii funcţiile fiziologice ale animalelor s-au normalizat.

IMAGINILE TRANSMISE PRIN SISTEMUL DE TELEVIZIUNE atestă, de asemenea normalizarea funcţiilor fiziologice. A fost înregistrat momentul cînd instalaţiile automate au dat hrană animalelor.

Elementele orbitei navei-satelit — precizate pe baza datelor măsurătorilor — sînt următoarele: perioada de rotaţie este de 90'42"; înălţimea perigeului este de 306 km; înălţimea apogeului — de 340 km; înclinarea orbitei faţă de planul ecuatorului este de 64 grade 57 minute.

Observaţiile asupra navei-satelit continuă.

Consfătuirea organizată pe regiunea Bucureşti privind pregătirea însămînţării grîului

Vineri s-au desfăşurat în Capitală lucrările consfătuirii regionale Bucureşti care a analizat rezultatele obţinute în acest an în cultura grîului în vederea generalizării experienţei unităţilor agricole socialiste fruntaşe şi traducerii în viaţă a recomandărilor Consfătuirii pe ţară pentru efectuarea în cele mai bune condiţiuni a însămînţării grîului de toamnă. La consfătuire au participat tovarăşii Alexandru Moghioroş, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., Nicolae Giosan, directorul Institutului de Cercetări pentru Cultura Porumbului, Marin Argint, secretar al Comitetului regional Bucureşti al P.M.R., Vasile Mateescu, preşedintele Sfatului popular regional, secretarii cu problemele agrare ai comitetelor raionale de partid, etc.

Tov. ing. A. Miculescu, vicepreşedinte al Sfatului popular regional, a prezentat referatul Comitetului executiv privind rezultatele obţinute în cultura grîului în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din regiune. La discuţiile pe marginea referatului prezentat, au luat cuvîntul tovarăşii Nicolae Săndulescu, inginer şef al G.A.S. Mînăstirea, raionul Olteniţa, Marin Constantin, preşedintele G.A.C. din comuna Brîncoveni, raionul Slobozia, Vsevolod Pogorevici, inginer, şef de secţie la G.A.S. I. L. Caragiale, raionul Lehliu, Tudor Stănescu, preşedintele gospodăriei colective din comuna Grosu, raionul Alexandria, Triţă Făniţă, directorul G.A.S. Dragalina şi alţii.

Tovarăşul secretar Marin Argint a adus participanţilor la consfătuire salutul Comitetului regional de partid subliniind sarcinile ce revin organizaţiilor de partid în mobilizarea tuturor oamenilor muncii din agricultura regiunii pentru traducerea în viaţă a recomandărilor consfătuirii pe ţară în cultura grîului şi a planului de măsuri adoptat de plenara Comitetului regional de partid.

In încheierea lucrărilor Consfătuirii regionale privind cultura grîului, a luat cuvîntul tovarăşul Vasile Mateescu, preşedintele Sfatului popular regional, care a expus măsurile tehnico-organizatorice ce trebuie luate în vederea pregătirii şi executării lucrărilor din campania agricolă de toamnă la timp şi la un înalt nivel agrotehnic.

Buletinul muncilor agricole

In cursul săptămînii trecute, treierişul grîului şi secarei s-a terminat în regiunea Constanţa şi este pe terminate în regiunile Galaţi (98 la sută), Bucureşti (97 la sută) şi Craiova (96 la sută). In general pe întreaga ţară, această lucrare s-a efectuat însă în procent de numai 83 la sută. In regiunile Piteşti, Timişoara şi Oradea, — îndeosebi la întovărăşirile agricole — s-ar fi putut obţine realizări mult mai importante. Este necesar ca în următoarele citeva zile, să fie luate măsuri — mai ales în regiunile Suceava, Stalin, Autonomă Maghiară şi Cluj unde procentele realizate sînt între 24—59 la sută — pentru transportarea tuturor cantităţilor de snopi la arii şi pentru asigurarea funcţionării continue a batozelor, astfel ca treierişul să fie terminat de îndată.

In săptămîna ce a trecut, s-au mai executat arături adînci de vară pe 380.383 de ha — această lucrare realizîndu-se în procent de 60 la sută. Cele mai bune rezultate s-au înregistrat pînă acum în regiunile Ploeşti (82 la sută), Oradea (71 la sută) Constanţa şi Galaţi cu cîte 70 la sută. In alte regiuni unde recoltatul a început din vreme, cum sînt Piteşti şi Bucureşti, volumul arăturilor adînci de vară (59 la sută şi respectiv 60 la sută) nu poate fi socotit corespunzător mijloacelor de lucru existente. Mult rămase în urmă la arături sînt regiunile din Transilvania şi nordul Moldovei. In general, în gospodăriile agricole de stat se constată o întîrziere serioasă la această lucrare, media pe regiuni fiind mai mare decît media obţinută în unităţile respective. Aceasta dovedeşte că aci mijloacele de lucru disponibile nu sînt folosite nici în procent de 50 la sută.

Cu capacitatea de lucru a tractoarelor şi a atelajelor disponibile, este pe deplin posibil ca suprafaţa ce a mai rămas de arat în întreaga ţară potrivit planului — să fie realizată în cel mult 5—6 zile, prin organizarea schimbului al II-lea la cît mai multe tractoare şi impulsionarea arăturilor.

Recoltatul sfeclei de zahăr în regiunile programate a începe această lucrare între 25 iulie — 10 august, s-a realizat în general conform graficului, recoltîndu-se pînă acum 9.923 de hectare.

De la începutul acţiunii de însilozare a furajelor, s-au însilozat în total 863.144 de tone din care cu porumb siloz 511.780 de tone. Intrucît porumbul pentru siloz a ajuns în cea mai mare parte a regiunilor în faza de lapte-ceară, cînd trebuie să fie recoltat spre a se asigura un siloz de bună calitate, este necesar ca acum să se treacă din plin la recoltarea şi însilozarea lui, folosindu-se toată capacitatea de tocare a utilajelor existente. In regiunile în care a început recoltatul sfeclei de zahăr, se impune a fi însilozate şi coletele de sfeclă.

In toate regiunile, este necesar a fi luate măsuri pentru trecerea imediată la efectuarea schimbului de seminţe necorespunzătoare cu seminţe de soi de mare productivitate, — paralel făcîndu-se verificarea calităţii tuturor seminţelor ce se vor folosi la însămînţările de toamnă.

In regiunile unde sînt condiţii corespunzătoare este necesar a se trece la însămînţarea rapiţei, în terenuri bine pregătite şi îngrăşate.

Procesul lui Powers a dezvăluit acţiunile agresive ale cercurilor imperialiste din S. U. A.

Ca şi în prima zi, în zilele următoare ale procesului spionului american Powers au fost prezentate probe zdrobitoare care au dovedit pe deplin vinovăţia acuzatului şi au dezvăluit pînă la capăt acţiunile agresive criminale ale cercurilor guvernante ale S.U.A., adevăraţii inspiratori şi organizatori ai provocărilor monstruoase îndreptate împotriva păcii. La proces s-a dovedit încă odată că în lupta împotriva forţelor păcii, cercurile agresive din S.U.A. nu se dau înapoi de la nici un mijloc. Ele au organizat pătrunderea provocatoare a avionului „U-2" în adîncul Uniunii Sovietice cu scopul de a zădărnici conferinţa la nivel înalt, pentru a reîntoarce lumea la starea „războiului rece", a agrava încordarea în relaţiile internaţionale şi a zădărnici tratativele între marile puteri cu privire la dezarmare. Zborurile agresive de spionaj deasupra Uniunii Sovietice au fost organizate şi efectuate sub conducerea directă a Agenţiei Centrale de Investigaţii a S.U.A. cu ştirea şi cu consimţămîntul guvernului şi al preşedintelui S.U.A. Eisenhower.

Mărturiile acuzatului, depoziţiile martorilor şi ale experţilor care au studiat documentele, avionul şi utilajul instalat pe avionul cu care a zburat Powers, au arătat, punct cu punct, că spionul a fost pregătit foarte amănunţit pentru executarea misiunii sale provocatoare. Stăpînii săi au avut grijă ca pe avionul cu care a zburat Powers să nu existe nici un semn distinctiv. In schimb, pe bordul avionului se aflau aparate pe care Powers le punea în funcţiune pentru culegerea de informaţii cu caracter de spionaj, hărţi pe care spionul însemna informaţii de asemenea cu caracter de spionaj. Intre altele, Powers avea asupra sa şi un pistol menit ca, în caz de nevoie, să fie folosit pentru a trage în oameni fără să se facă zgomot. Ba mai mult, Stăpînii lui Powers au luat toate măsurile ca, în cazul în care va fi necesar, să fie distruse avionul şi pilotul pentru a se şterge orice dovadă a crimei organizate de ei. In avionul cu care a zburat Powers, în apropierea cabinei pilotului, se afla un dispozitiv de aruncare în aer. Unul din experţi, locotenent-colonelul inginer Nicolai Burmistrov — Zuev, a comunicat în şedinţa tribunalului că expertiza a stabilit că dispozitivul de aruncare în aer conţinea o substanţă explozibilă de mare putere, folosită în armata Statelor Unite. Cantitatea de hexogen care se afla pe bordul avionului era suficientă pentru distrugerea totală a avionului, aparatelor şi utilajelor. In plus, stăpînii lui Powers i-au dat acestuia un ac cu otravă pentru a se sinucide în cazul cînd va cădea prizonier. Expertul prof. Viktor Prozorovski, cunoscut specialist sovietic în domeniul medicinii legale, a comunicat tribunalului că acest ac conţine o substanţă care, judecînd după caracterul acţiunii asupra animalelor, după dozele toxice şi proprietăţile fizice, poate fi considerat ca făcînd parte din grupa curara — otrava cea mai puternică şi cu cea mai rapidă acţiune din toate cele cunoscute. Cu acest ac, a comunicat prof. Prozorovski, a fost înţepat sub piele un şoarece alb. După 20 de secunde, el a murit în urma paralizării respiraţiei.

După cum se vede, pe cei care l-au trimis pe Powers în această acţiune murdară nu-i interesau viaţa lui. Pe ei îi preocupa să-şi atingă cu orice preţ scopurile lor criminale agresive, iar, în caz de nevoie, să şteargă urmele raidului agresiv tîlhăresc.

Numai că socotelile pe care şi le-au făcut cercurile guvernante reacţionare ale S.U.A. nu s-au potrivit cu realitatea. Apărînd securitatea ţării lor, racheţiştii sovietici au doborît avionul spion. Powers a fost prins şi judecat. El a săvîrşit crime grave împotriva poporului sovietic, împotriva păcii, pentru care ar fi trebuit să i se aplice pedeapsa cu moartea. Ţinînd însă seamă că acuzatul Powers şi-a exprimat sincer regretul în faţa tribunalului sovietic pentru crima săvîrşită, procurorul general al U.R.S.S. care a pronunţat rechizitoriul a cerut ca acuzatul să fie condamnat la 15 ani închisoare.

In şedinţa de închidere a procesului, acuzatul şi-a recunoscut din nou vina. „Recunosc, a declarat el între altele, că am săvîrşit una din cele mai grave infracţiuni şi că merit să fiu pedepsit".

O SENTINŢA DREAPTA

La 19 august, Colegiul Militar al Tribunalului Suprem al U.R.S.S. a pronunţat sentinţa în procesul lui Powers. In baza articolului 2 al Legii U.R.S.S. „Cu privire la răspunderea penală pentru crime împotriva statului", tribunalul l-a găsit vinovat pe acuzatul Francis G. Powers şi l-a condamnat la zece ani privaţiune de libertate cu ispăşirea primilor trei ani în închisoare.

Sentinţa pronunţată de tribunal este dreaptă. Ea constituie un avertisment sever pentru toţi cei ce promovează o politică agresivă, încalcă în mod criminal normele unanim acceptate ale dreptului internaţional şi suveranitatea statelor, proclamă drept politică de stat politica „războiului rece" şi a spionajului. Sentinţa constituie de asemenea un avertisment sever dat tuturor celor de teapa lui Powers care, din ordinul stăpînilor lor, ar încerca să submineze cauza păcii, să atenteze la onoarea, demnitatea şi integritatea marii Uniuni Sovietice. In acelaşi timp, sentinţa tribunalului este încă unul din numeroasele exemple umanitare ale Tribunalului sovietic. Ea constituie o replică dată atitudinii faţă de om a stăpînilor lui Powers, care l-au trimis pe acesta la moarte sigură şi i-au dorit moartea.

SPORT

Sportivi romîni la Olimpiada de la Roma

La 25 august, pe marele stadion „Centomilla" din Roma va avea loc festivitatea de deschidere a celei de a 17-a ediţie a *Jocurilor Olimpice*, cea mai mare competiţie sportivă a anului 1960.

Aici se vor întîlni tineri şi tinere din toate colţurile lumii, care îşi vor manifesta din nou dorinţa fierbinte de a lupta pentru pace şi prietenie între popoare. Înseşi cele 5 cercuri ale Olimpiadei simbolizează pacea şi prietenia între popoarele celor 5 continente.

Ţara noastră va fi reprezentată la această mare competiţie de un lot numeros de sportivi — peste 130 — care vor participa la întrecerile de atletism, box, călărie, ciclism, lupte, polo, scrimă, haltere, tir, gimnastică, caiac-canoe, canotaj academic, înot. Din lotul nostru fac parte şi o serie de maeştri emeriţi şi maeştri ai sportului, care au repurtat succese remarcabile în diferite competiţii internaţionale şi care se bucură de un frumos prestigiu în ţară şi peste hotare. Astfel, putem cita pe maestra emerită a sportului şi recordmana mondială la săritura în înălţime *Iolanda Balaş*, pe maeştri emeriţi ai sportului şi campioni olimpici *Leon Rotman, Simion Ismailciuc, Dumitru Alexe, Iosif Sîrbu, Ştefan Petrescu* şi alţii.

Toţi sportivii noştri s-au pregătit intens şi sînt dornici să reprezinte cu cinste culorile patriei, să obţină noi succese de prestigiu pentru mişcarea de cultură fizică şi sport din ţara noastră.

Înainte de a pleca la Roma, maestra emerită a sportului *Iolanda Balaş* ca şi tînărul luptător *Dumitru Pîrvulescu*, au declarat: *„Acum deţinem o formă bună şi ne vom strădui ca la întrecerile olimpice de la Roma, drapelul patriei noastre dragi să fie înălţat pe cel mai înalt catarg".*

De asemenea, într-o scurtă convorbire avută cu antrenorul lotului de polo, tov. *Al. Balint*, ne-a spus: *„La întrecerile de la Roma, echipa noastră va fi cea mai tînără, dar este dornică să realizeze un rezultat cu mult mai bun decît la Olimpiada ce s-a desfăşurat în anul 1956 la Melbourne (atunci echipa ţării noastre s-a clasat pe locul 8). Ştim că vom concura în condiţii mai grele — Jocurile se vor desfăşura între ora 10 şi 12 noaptea — şi vom avea adversari cu renume, cum sînt reprezentativele Uniunii Sovietice, R. P. Ungare, Italiei şi R. P. F. Iugoslaviei, însă ne-am pregătit serios şi vom lupta cu multă ardoare pentru a ocupa un loc de frunte. Rezultatele obţinute la ultimele concursuri internaţionale — am învins echipa R. P. Ungare cu 3—2 la Bucureşti şi am cîştigat detaşat turneul desfăşurat la Budapesta — ne îndreptăţesc să fim optimişti".*

La fel de optimist este şi campionul ţării noastre, boxerul *Mircea Dobrescu*, care doreşte să se întoarcă de la Roma cu o medalie de aur.

Acestea sînt năzuinţele tinerilor sportivi crescuţi şi educaţi de partidul nostru, de regimul nostru democrat-popular. Ei vor lupta cu toată dragostea şi pasiunea pentru a realiza rezultate cît mai valoroase, pentru a îmbogăţi palmaresul sportului din ţara noastră.

Noi le urăm deplin succes la marile întreceri sportive de la Roma.

Campioni pe raion

Pe tinerii ţărani muncitori şi sportivi de la gospodăria agricolă de stat din comuna Belciugatele, raionul Brăneşti, i-am cunoscut recent, la întrecerile din cadrul etapei finale a **„Concursului cultural-sportiv"**. Unii jucau volei sau fotbal, alţii se întreceau la probele de atletism, tir sau trîntă. Admiram la ei dîrzenia şi entuziasmul în concursurile sportive, unde de cele mai multe ori au terminat pe primele locuri.

Tov. **Liviu Ionescu**, secretarul asociaţiei sportive „Recolta" de pe lîngă G.A.S. Belciugatele, ne spunea: „Astăzi, sportul a devenit un prieten drag al tinerilor ţărani muncitori din gospodăria agricolă de stat ca şi a ţăranilor colectivişti din comuna noastră. Ei obţin succese frumoase atît în producţie cît şi pe terenurile de sport. De pildă, echipa de volei, care este formată din muncitori de la G.A.S. şi ţărani colectivişti a reuşit să cîştige **„Cupa de primăvară**, iar acum a terminat învingătoare în etapa raională a **„concursului cultural-sportiv"**, ocupînd primul loc. Apoi, echipa de fotbal, din care fac parte brigadierul fruntaş **Anton Florian**, mecanicul **Constantin Ionescu**, colectivistul **Cornel Dovleac** şi alţii, obţine rezultate bune în jocurile din campionatul raional. De asemenea, mai pot menţiona pe tractoristul **Aurelian Chiriloiu**, care practică cu pasiune ciclismul, şahul, tirul sau fotbalul, pe colectivistul **Marin Ioniţă**, campion raional la şah pe anul 1959, care face parte şi din echipa de volei, pe mecanicul **Iosif Sapira**, care îndrăgeşte luptele, pe colectivistul **Filaret Lăzărescu**, un bun ciclist etc.

Acum asociaţia sportivă **Recolta** G.A.S. Belciugatele numără numai vreo 100 de membri înscrişi în U.C.F.S., dar care desfăşoară o frumoasă activitate în cele 8 secţii pe ramuri de sport. Avem un teren de fotbal, un teren de volei, pistă pentru trecerea normelor G.M.A., un club, unde se joacă şah etc.

Şi vă asigur că nu ne vom opri aici...

★

Am ascultat şi notat cu atenţie cele spuse de tov. Liviu Ionescu. Sînt fapte care ne demonstrează că numărul tinerilor din mediul sătesc care practică sportul creşte mereu.

În momentul cînd apar aceste rînduri, reprezentanţii asociaţiei sportive din Belciugatele participă la o nouă competiţie de masă dotată cu **„Cupa Eliberării"**. Ei sărbătoresc pe terenul de sport, măreaţa sărbătoare a zilei de 23 August — ziua eliberării poporului nostru de sub jugul fascist.

M. LERESCU

Anunţ

„INSTITUTUL AGRONOMIC „NICOLAE BĂLCESCU" BUCUREŞTI, anunţă că începînd de la 25 august 1960 se organizează pentru candidaţii din provincie care doresc să participe la concursurile de admitere, un nou

CURS DE PREGĂTIRE

Inscrierile se primesc zilnic între orele 8—14 la rectoratul institutului — Bulevardul Mărăşti nr. 59.

Cei care se înscriu pot primi dacă doresc, cazarea şi hrana contra cost, la căminele şi cantinele institutului".

Printre colectiviştii din Perişoru

Preocupare sporită pentru însilozarea la timp a furajelor

Dimineaţă plăcută de august. La sediul gospodăriei colective „Victoria Socialismului" din Perişoru, raionul Filimon Sîrbu, cîţiva oameni roiesc în jurul unui selector. Printre ei e şi preşedintele gospodăriei, Grigore Clauş, care dă ultimele îndrumări în legătură cu selectatul grîului pentru sămînţă.

— Trei sînt lucrurile mari de care ne ocupăm în prezent, îmi spune preşedintele gospodăriei: pregătirea terenului şi a seminţelor în vederea însămînţărilor de toamnă, recoltatul sfeclei de zahăr care a început de cîteva zile şi însilozatul furajelor. Desigur că toate sînt importante. Dar, avînd în vedere timpul în care ne aflăm, socotim că cea mai presantă este problema însilozărilor. Tocmai de aceea majoritatea oamenilor i-am mobilizat în această acţiune. Vrem ca în anul acesta întreaga cantitate de porumb pentru siloz să fie însilozată în termen optim, adică în faza de coacere lapte-ceară. Şi, în afară de aceasta, dorinţa colectiviştilor noştri este ca, ziua de 23 August să ne găsească cu tot porumbul pentru siloz băgat în gropi. Fără îndoială că această dorinţă se va transforma în fapt. De altfel, pentru a vă convinge de lucrul acesta vă invităm să ne vizitaţi silozurile.

Împreună cu tehniciana veterinară a gospodăriei, Arsene Ligia — o fetişcană mică la stat dar plină de viaţă şi dragoste de muncă, care în prezent ţine locul atît al inginerului agronom, plecat în concediu, cît şi al celui zootehnist, plecat şi el în regiunea Cluj pentru cumpărarea a 30 de vaci — pornim către locul de însilozare. Acesta nu este departe. Gropile pentru siloz au fost făcute mai toate în apropierea grajdurilor. Munca de însilozare este în toi. De la distanţă te întîmpină păcănitul tractoarelor şi simţi cum îţi gîdilă nările aroma plăcută a nutreţului tocat. Se lucrează cu o tocătoare mecanică şi o batoză de treierat transformată. Munca fiind temeinic organizată, lucrul merge „ca pe roate", cum obişnuieşte să spună tractoristul Preoteasa Gheorghe, un băieţandru mărunţel, „responsabilul" tocătorii. Colectiviştii Gheorghe Bădilă şi Mihai Gheorghe alimentează în permanenţă tocătoarea iar Nicu Stăvărache, Tudor Chircu şi alţi cîţiva aranjează în groapă porumbul tocat. Pentru ca nutreţul să se păstreze cît mai bine, din cînd în cînd el este stropit cu lactobacterin. Cînd groapa se umple, tractoristul Moroianu Ion intră cu K.D.-ul şi presează furajul. Şi aşa, fără întrerupere, munca îşi urmează cu spornicie cursul.

— Pînă în prezent, îmi spune la plecare preşedintele gospodăriei, am însilozat circa 3.000 de tone de porumb din planul de 3.200 tone. Producţia celor 80 de hectare cultivate cu porumb siloz fiind însă de peste 50.000 de kg. la ha. o să depăşim cu mult planul. Credem că vom însiloza peste 4.000 de tone. Raportat la numărul de animale al gospodăriei, aceasta înseamnă mai bine de 12 tone pe cap de vită mare (în prezent gospodăria dispune de 235 bovine, 1.318 ovine şi 298 de porcine). Nu încape îndoială că această cantitate mare de porumb însilozat ne va permite să sporim simţitor producţia de lapte şi carne, contribuind în felul acesta şi noi într-o măsură din ce în ce mai mare la aprovizionarea oamenilor muncii cu produse animale.

P. VOICULESCU

Negru pe alb

Pe treptele Capitoliului din Havana (Cuba) au fost expuse 26 de sicrie reprezentînd companiile americane naţionalizate.

In zadar bancherul
Lacrima şi-o stoarce —
Mortul de la groapă...
Nu se mai întoarce!

V. F.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".